

LUNDS
UNIVERSITET

Västbanken, konflikten mellan mänskliga rättigheters auktoritet och nationell suveränitet.

Argumentationsanalys om Västbanken efter sexdagarskriget.

Oliver Filipov Madjar

Avdelningen för mänskliga rättigheter
Historiska institutionen
Kurskod: MRSG31
Termin: VT 2020
Omfång: Antal ord (13863)

Abstract

Västbanken i Israel-Palestina regionen har varit en konfliktzon i flera decennier där människor idag befinner sig under administrering och ockupation. Spänningar finns fortfarande i området när bosättningar ökar. Uppsatsen tittar på hur olika aktörer argumenterar kring och huruvida ockupationen bör uppfattas som rättfärdig eller orättfärdig i relation till internationella traktat som Universal Declaration of Human Rights, FN stadgan och den Fjärde Genèvekonventionen. Aktörerna som undersöks är förenta nationerna och Israels parlament Knesset. En reflekterande faktor kommer också bakas in i uppsatsen med artiklar från böckerna Israel Yearbook on Human Rights för att ytterligare belysa och nyansera problemen mellan aktörerna. Där deras argument analyseras i relation till varandra och sedan används teoretiska perspektiv som realism och new realism för att försöka förklara varför olika aktörer beter sig eller utför handlingar på specifika sätt. För att förstå hur internationella traktat appliceras i konflikter samt hur de kan användas bland nationella eller internationella aktörer till sin egna fördel eller till andra syften. Frågorna kring legitimitet och självbestämmanderätt är viktiga och därför kommer jag att analysera dem fortgående under uppsatsen. Uppsatsen använder sig av en kvalitativ metod med en beskrivande argumentationsanalys som metod i uppsatsen. Resultat: När primärmaterialet undersöktes fann man att mänskliga rättigheters auktoritet tog en sekundär position till suveränitet angående Västbanken i Israels fall. Efter att ha undersökt relevanta dokument fann uppsatsen att Israel inte var villiga att sätta sin egna suveränitet i fara för att säkerställa andra människors fundamentala rättigheter. Det teoretiska perspektivet realism har stort grepp om Israels inrikes och utrikespolitik och något som kan förklaras av Israels historia i regionen och varför Västbanken hanteras som det gör av Israel.

Nyckelord: Suveränitet, mänskliga rättigheter, realism, internationella relationer, mellanöstern.

Innehållsförteckning

Abstract	2
Innehållsförteckning	3
1 Inledning	4
Förkortningar i uppsatsen.	6
1.1 Problemformulering, syfte och frågeställningar	7
1.1.1 Förklaring av specifika begrepp inom frågeställningen.	8
1.2 Material och avgränsningar	9
1.2.1 Primär- och sekundärmaterial	11
1.2.1.1 Primärmaterial.	11
1.2.1.2 Sekundärmaterial	14
2 Litteraturöversikt och tidigare forskning	17
2.1 Tidigare forskning och historisk bakgrund	18
3 Teori och metod	21
3.1 Teori	21
3.1.1 “Realism (New realism)”	21
3.1.2 “The regulative model”	22
3.1.3 “The constitutive model”	23
3.2 Metod	23
3.3 Syfte med metod och teoretiska perspektiv	25
4 Analys	26
4.1 Internationellt (FN och internationella traktat).	26
4.1.1 Resolution 242. Säkerhetsrådets dom.	27
4.1.2 Fjärde Genèvekonventionen.	28
4.1.3 HRC frågan om reflektion och trovärdighet?	30
4.2 Nationellt (Israels parlament Knesset)	33
4.2.1 Västbanken, är det folket eller juridiken som definierar landmassans rättfärdiga ägare?	33
4.2.2 Suveränitet i första hand, humanitär i andra hand.	36
4.2.3 Västbankens gränser inrikes eller utrikespolitik för Israel?	38
4.3 “Israeli Yearbook on Human Rights”.	41
4.3.1 Kan ens internationell rätt appliceras i Västbanken?	41
4.3.2 Nationell rätt och den fjärde Genevekonventionen.	43
5 Diskussion och slutsats.	46
5.1 Diskussion	46
5.2 Sista svaret på frågeställningen.	48

5.3 Slutord	50
Referenser	52
Bilagor	54

1 Inledning

Konflikten i Israel-Palestina området har pågått ända sedan Israel förklarade sin självständighet 1948. Efter ett flertal konflikter både stora och små flyttades Israels gränser sakta men säkert framåt. Detta fenomen sågs klart och tydligt efter sexdagarskriget 1967 då Israel efter en seger ockuperade Västbanken, Gazaremsan och Sinaihalvön. Gazaremsan tillhörde tidigare Egypten och Västbanken tillhörde Trans Jordansk jurisdiktion. Efter kriget befann sig territoriet under Israelisk kontroll. Detta innebar en framflyttning av Israels jurisdiktion.¹

Israel anser sig inte ha annekterat dessa territorierna.² Trots att människor efter sexdagarskriget i Västbanken nu befinner sig under en annan stats jurisdiktion. Denna process innebär att människorna hamnar under internationell rätt och specifikt den fjärde Genevekonventionen "*Geneva convention relative to the protection of civilian persons in time of war of 12 august 1949*" för, ett internationellt traktat som siktar på att säkerställa rättigheterna av civilbefolkningen under en ockupation och ska se till att deras civila och mänskliga rättigheter i denna upprätthålls. Uppsatsen kommer undersöka hur människors mänskliga rättigheter tas till hänsyn i konflikten där ett vägledande dokument är den fjärde Genevekonventionen och hur denna konventionen används i konflikten. Jag vill i denna belysa hur spänningen mellan två olika aktörer och olika teoretiska perspektiv kan ge nyans på ockupationen och konflikten i området. Den fjärde Genevekonventionen tolkas i denna uppsats som en extension av de olika fundamentala och de mänskliga rättigheterna.

¹ "23 Statement to the Knesset by Prime Minister Eshkol- 12 June 1967", Medzini, Meron (red.), "Israel's foreign relations: selected documents", Ministry for foreign affairs, Jerusalem, 1947-1974, (Volym 1-2: 1947-1974)

² "17. Cabinet communique on settlements in the West Bank, 26 July 1974, and statement in the Knesset by Prime Minister Rabin, 31 July 1974.", Medzini, Meron (red.), "Israel's foreign relations: selected documents", 1947-1974, (Volym 3:1974-1977).

Aktörerna som kommer undersökas är följande: FN som förklaras som Förenta Nationerna (FN) samt internationella traktat, Israels politiska gren parlamentet (Knesset). En tredje nyanserade faktor är två olika författare som båda har skrivit två olika artiklar i böckerna "*Israeli Yearbook on Human Rights*" (IYHR). Jag kommer att undersöka vad dessa två aktörer har för argument gällande ockupationen och vad som är deras argument för varför ockupationen bör uppfattas som rättfärdig eller orättfärdig? Jag kommer jämföra huruvida dessa två artiklar från "*Israeli Yearbook on Human Rights*" kolliderar eller kompletterar med dessa två aktörernas påståenden? Därmed jämför jag vad de tre olika teoretiska perspektiven för överblick på konflikten som Israeler och Palestinier befinner sig i.

Förkortningar i uppsatsen.

Fjärde Genevekonventionen: IV Geneva Convention Relative to the Protection of Civilian

Persons in time of war of 12 august 1949

FN: Förenta Nationerna

GA: General Assembly

HRC: Human Rights Council

ICRC: International Committee of the Red Cross

IDF: Israeli Defence Forces

IYHR: Israel Yearbook on Human Rights

NE: Nationalencyklopedin

PLO: Palestine Liberation Organisation

SC: Säkerhetsrådet

UDHR: Universal Declaration of Human Rights.

1.1 Problemformulering, syfte och frågeställningar

Frågeställningen består av två delar: 1) Hur Israels politiska gren Knesset och Förenta nationerna (FN) förhåller sig till de mänskliga rättigheternas ställning kontra suveränitetsprincipen i Västbanken efter sexdagars kriget? 2) Vad kan de teoretiska perspektiven “new realism”, “The regulative model” och “The constitutive model” ha för överblick i konflikten angående mänskliga rättigheternas ställning kontra suveränitetsprincipen? Två specifika begrepp kommer definieras från frågeställningen, först vad suveränitetsprincipen innebär och vad mänskliga rättigheter definieras som. Detta är extremt viktigt för att förenkla och specificera vad uppsatsen vill undersöka. De tre olika teoretiska perspektiven kommer att mer utförligt beskrivas under uppsatsens gång och i den teoretiska delen. Innebörden av ordet auktoritet kommer också specificeras för detta syfte och kontext. Det huvudsakliga problemet i uppsatsen är hur dessa två aktörerna argumenterar kring frågeställningen samt hur de tre olika perspektiven kan ge nyans på förhållandet mellan dem samt respekten för mänskliga rättigheter.

Jag anser att min studie kommer att visa att den svartvita bilden av Israel Palestina konflikten är falsk. Jag har försökt undvika en dogmatisk hållning till konflikten i sin helhet och vill istället visa hur argumentation kan ske kring internationell rätt och internationella människorättslagar i en sådan konflikt. Jag vill med mitt arbete beskriva och visa på problematiken i hur svårt det egentligen är att komma överens när det internationella forumet innehåller stater med egna tankar ideér och värderingar. Mina teoretiska perspektiv har styrkor och svagheter i sig själva, men är endast ett verktyg för att analysera en politisk dialog som utförs varje dag i dessa forumär de därmed formar vår politiska värld varje dag

Mitt syfte är att undersöka ur ett perspektiv av “new realism”, “The regulative model” och “The constitutive model” hur internationell rätt och den fjärde genevekonventionen appliceras för att skydda individers mänskliga rättigheter under en ockupation och hur internationell rätt kan användas i staters egna intressen. För att dessutom notera hur aktörerna argumenterar kring frågorna om internationella människorättslagarna och dess auktoritet i

relation till en enhets suveränitet. Uppsatsen kommer därför först och främst samla information från dessa två olika aktörer och sedan undersöka hur de förhåller sig till frågeställningen. Därefter kommer jag att applicera teoretiska perspektiv på informationen för att få ett intressant perspektiv på ämnet som undersöks.

1.1.1 Förklaring av specifika begrepp inom frågeställningen.

Suveränitetsprincipen: Enligt Nationalencyklopedin NE definieras suveränitet och suveränitetsprincipen som följande:

“suveränitet (franska souveraineté ’högsta makt’, av souverain ’högst’, ytterst av super-), folkrättslig term för en stats självständighet och oavhängighet i förhållande till andra stater (extern suveränitet) och för dess maktmonopol inom det egna territoriet (intern suveränitet).”³

Denna tanke om maktmonopol inom sina egna gränser används av FN stadgan och är antagen av alla medlemsländer artikel 2(1) i FN stadgan alla länder är jämlika och har suveränitet inom sina egna gränser.⁴

Mänskliga rättigheter: Begreppet mänskliga rättigheter (MR) beskrivs i FN stadgan i Artikel 1(3) och fastslår att man ska acceptera alla människors fundamentala rättigheter.⁵ En mer utförlig förklaring av MR sker i “The Universal Declaration of Human Rights” (UDHR) där MR förklaras bestå av 30 olika artiklar som ofta beskrivs som de fundamentala rättigheterna eller “inalienable rights”. Något som alla medlemmar i den mänskliga familjen har.⁶ Därmed kan andra internationella traktat som väljer att säkerställa delar av UDHR uppfattas som en extension av mänskliga rättigheternas ställning, t.e.x fjärde Genevekonventionen som vill säkerställa människors säkerhet under krig och ockupation, något som kan förenas med UDHR:s artikel 3: “Everyone has the right to life,

³ "suveränitet - Uppslagsverk - NE.se", in *Ne.se*, 2020, <<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/suver%C3%A4nitet>> [Hämtad 10 December 2019].

⁴ "Charter of the united nations and statue of the international court of justice" in , San Francisco, 1945, UN ARCHIVE. Chapter I, Article 2(1),

⁵ "Charter of the united nations and statue of the international court of justice", UN ARCHIVE. Chapter I, Article 1(3),

⁶ "217 (III). *International Bill of Human Rights A Universal Declaration of Human Rights*", in , New York, 1948, , UN ARCHIVE, (UDHR), preamble, s71

liberty and security of person.”⁷.⁸ Därför kommer MR syfta till UDHR som en potentiell källa.

1.2 Material och avgränsningar

Materialet som används i uppsatsen kommer från en variation av källor som representerar olika aktörer och olika arenor i vår globaliserade värld. Först kommer FN att undersökas. Sedan kommer Israels parlament genom dokument och uttalanden från statliga representanter undersökas. Slutligen kommer artiklar från böckerna “*Israel Yearbook of Human Rights*” att undersökas. Dessa böckerna har släppts varje år sedan 1971 och är sammankopplade till juridiska fakulteten i universitet i Tel Aviv.⁹ Denna boken som släpps årligen samlar vetenskapliga artiklar kring mänskliga rättigheter i Israel och kommer därmed representera ett perspektiv som inte direkt representerar en politisk enhet utan istället författares åsikter och tankar kring konflikten.

Den första aktören som kommer undersökas är det FN. Här tillkommer dokument från säkerhetsrådet (SC), från Human rights council (HRC) och generalförsamlingen (GA). Internationella traktat kommer också ingå i samma kategori i det FN specifikt “*Geneva convention relative to the protection of civilian persons in time of war of 12 august 1949*” samt “*Vienna Convention on the law of treaties (with annex). Concluded at Vienna on 23 May 1969*” användas i uppsatsen. Antalet aktörer har begränsats för att kunna centralisera viktiga dokument och relevanta aktörer i gällande konflikten.

Avgränsningarna i uppsatsen består av geografisk area (territorium) specifikt Västbanken. Genom att fokusera på en landmassa kan analysen djupare undersöka den relevanta litteraturen kopplat till problemformuleringen. Genom att begränsa arean får jag en klarare bild av situationen som Västbanken befinner sig i och kan därmed få en chans att kunna besvara min frågeställning. Jag avgränsar mig även tidsmässigt mellan åren 1947-1977 som kommer vara viktigt. Året 1947 är viktigt för det är då Israel förklarade sin

⁷ "217 (III). *International Bill of Human Rights A Universal Declaration of Human Rights*", Article 3, s72

⁸ “*IV Geneva convention relative to the protection of civilian persons in time of war of 12 august 1949*, Article 13, s174.

⁹ “*Israel Yearbook on Human Rights, Volume 49 (2019)*”, Brill, 2020, <<https://brill.com/view/title/55295>>, hämtad 14 December 2019.

självständighet och sistnämnda året 1977 är tre år efter Yom Kippur kriget 1974 då den tidsfristen även ger mig möjlighet att analysera situationen i Västbanken även efter det sistnämnda kriget i Israels historia. En viktig notis är att dokument skrivna även utanför dessa åren kommer att användas i min undersökning men de är viktiga då de ger en helhetsbild och syftar alltid till denna period som ska undersökas. En annan avgränsning i uppsatsen är även ett aktörsperspektiv, där problemet kommer synas från aktörernas perspektiv.

Aktörerna jag valt att undersöka i uppsatsen anser jag skapar en intressant spänning i tolkning av problemet av occupation. Ytterligare avgränsning sker inom kategorier av materialet specifikt i "*Israel Yearbook on Human Rights*" eftersom det finns över 49 volymer har materialet först undersökts och sedan har relevanta artiklar från böckerna används.¹⁰ Jag har specifikt använt relevanta artiklar om Västbanken från Volym 1 av bokserien. Det är viktigt att förstå att dessa artiklar är valda på grund av sin relevans till ämnet och de har därmed inte syftet att övergeneralisera, utan att istället ge ett intressant perspektiv på helheten av scenariot. Det beskriver hur dessa två aktörer förhåller sig till scenariot som resultat efter sexdagarskriget och deras tolkning kring ockupationen.

Begränsningen gällande de två aktörerna manifesterar sig lite annorlunda beroende på vilken av aktörerna som för tillfället undersöks. De två av aktörerna, FN och Knesset har ofta klara linjer på hur det förhåller sig i konflikten eftersom de oftast är politiskt laddade. Artiklarna från IYHR har valts för att kunna ge nyans på politiska enheter. Det vill säga att de blir en faktor som tolkar, tar isär påståenden och undersöker situationen från ett kritiskt perspektiv. Detta innebär att boken "*Israel Yearbook on Human Rights*" inte bör uppfattas som en enhet med en monolitiskt perspektiv på situationen. Uppfatta istället serien böcker som ett paraplybegrepp där de som skrivit de olika artiklarna och deras författare står i centrum istället för böckerna. Böckerna är endast en plattform för författarna och blir där men faktor som tolkar politiska påståenden och resonemang.

¹⁰ "*Israel Yearbook on Human Rights, Volume 49 (2019)*", Brill, 2020, <<https://brill.com/view/title/55295>>, hämtad 14 December 2019.

1.2.1 Primär- och sekundärmaterial

1.2.1.1 Primärmaterial.

Det primärmaterial som valts har fokus på konflikten för att djupare kunna analysera scenariot från olika aktörers. Därför kommer primärmaterialen kategoriseras under fyra olika perspektiv..

1. FN (FN och internationella traktat)
2. Israels Parlament (Knesset)
3. *“Israel Yearbook on Human Rights”*
4. Internetkällor

1. Inom FN kommer följande dokument användas för analysen: Först och främst inom denna kategorin från SC, HRC och GA. Fler internationella traktat utanför FN:s ramverk är "IV Geneva convention relative to the protection of civilian persons in time of war of 12 august 1949". Från SC kommer resolutionen S/RES/242 (1967) användas som ett relevant dokument från säkerhetsrådet. Från HRC kommer resolutionen A/HRC/37/75 användas primärt. Flera dokument från FN och utanför FN:s ramverk används:

- 1) "IV Geneva convention relative to the protection of civilian persons in time of war of 12 august 1949"

Ett internationellt traktat som försöker säkerställa människors rättigheter under en ockupation som har riktlinjer för hur jurisdiktionen ska se ut och vad som krävs av den ockuperande makten.

- 2) S/RES/242 (1967)

Ett vägledande dokument för hur FN försöker lösa konflikten i mellanöstern efter sexdagarskriget.

- 3) A/HRC/37/75

En rapport från Human Rights Council som undersöker hur de fundamentala rättigheterna respekteras i Västbanken.

- 4) A/RES/181(II)

Resolutionen vill vägleda hur Israel-Palestina konflikten ska hanteras och hur framtiden för Palestinier ska se ut i den lokala regionen.

5) FN stadgan

FN stadgan innehåller organisationens styrelseskick och dess syfte i världen.

6) UDHR

Ett vägledande dokument för definiera vad termerna mänskliga rättigheterna innehåller och vad dess universella deklARATION innebär.

7) “Vienna Convention on the Law of Treaties, Concluded at Vienna on 23 May 1969”

Ett grundläggande traktat som visar hur internationell rätt ska bedrivas med förståelsen av alla suveräna länder som beskriver hur vad olika termer innebär.

8) “Final Record of the Diplomatic Conference of Geneva of 1949”

Redogör hur det suveräna landet Israel har några reservationer kring den fjärde genevekonventionen och därmed hur traktatet ska tolkas på Israelisk mark.

9) “Better than a Thousand Hollow Words Is One Word that Brings Peace: Enforcing Article 49(6) of the Fourth Geneva Convention Against Israeli Settlements in the Occupied Palestinian Territory”

En artikel som kompletterar olika FN källor och Israels roll i den fjärde genevekonventionen i historik och praktiken.

Dessa dokument har jag använt för att de bäst ramar in konflikten emellan Israel och Palestina och är relevanta i debatten gällande konflikten mellan aktörerna. FN använder sig av ovan nämnda traktat som ramverk för att utföra sina domar och analyser kring konflikten och hur en lösning kan uppnås. Källorna skapar ett stadigt fundament för analysen och hjälper läsaren att förstå varför, och hur argumentationen sker och hur dessa argument interagerar med de teoretiska perspektiven.

2. Från Israels parlament kommer dels dokument men också uttalanden av politiker användas. Källan är Specifika dokument och/eller tal av före detta presidenter och statliga representanter använder jag som källor Dessa dokument kommer från Israels utrikesdepartements online arkiv och är översatta från hebreiska till engelska av Dr. Meron Medzini. Denna serie av översatta dokument kallas för “ISRAEL'S

FOREIGN RELATIONS - Selected Documents” och täcker åren 1947-2001.¹¹

Dessa är följande:

- 1) “10 Jordanian Annexation of West Bank- Resolution Adopted by the House of Deputies” (Volym 1-2: 1947-1974)

En återskapad version av vad Jordanien har för ståndpunkt kring Västbanken efter Israeliska självständighetskriget och senare konflikter.

- 2) “23 Statement to the Knesset by Prime Minister Eshkol- 12 June 1967” (Volym 1-2: 1947-1974)

Tal från premiärministern Eshkol i Knesset där han beskriver Israels ståndpunkt kring sexdagarskriget och FN:s misslyckande i att stoppa kriget.

- 3) “17. Cabinet communique on settlements in the West Bank, 26 July 1974, and statement in the Knesset by Prime Minister Rabin, 31 July 1974.” (Volym 3:1974-1977).

Källan återberättar ett samtal mellan statliga representanter i Knesset. Vad de har för åsikter och ideer kring hur Västbanken bör hanteras av Israel och hur bosättningarna ska hanteras.

Dessa dokument från serien “ISRAEL'S FOREIGN RELATIONS - Selected Documents” ger en fullständig summering av Israels statliga opposition till FN:s domar och rekommendationer. Dokument 1) gör situationen mer komplicerad där tolkning är centralt för att försöka förstå situationen Västbanken befinner sig i. Dokument 2) och 3) visar den politiska enhetens riktiga åsikter kring frågan och hur den diskuteras bland Israels politiker.

3. Den tredje delen är “*Israel Yearbook on Human Rights*” inom denna bokserie finns det många intressanta och relevanta artiklar gällande problemet som ska undersökas. Det finns vissa specifika artiklar som är vetenskapligt underbyggda och kommer hänvisas till.

¹¹ *Israel.org*, 2019, http://www.israel.org/MFA/FOREIGNPOLICY/MFADOCUMENTS/Pages/Documents_Foreign_Policy_Israel.aspx, Hämtad 15 December 2019.

- 1) "The applicability of international law to the occupied territories", av Boyd, M, Stephen, (Volym 1 s258)

Boyd analyserar huruvida internationell rätt fortfarande kan appliceras på landmassan Västbanken och vad detta kan ha för konsekvenser.

- 2) "The observance of international law in the administered territories", av Meir Shamgar, (Volym 1 s262)

En observation i hur de administrerade områdena använder sig av fjärde genevekonventionen och hur internationell rätt bedrivs av Israel.

Dessa båda artiklar bemöter argumentationen från aktörerna och visar på en alternativ vinkel för att summera processen av tolkning av de olika dokumenten. De visar även hur olika bestämmelser internationellt och nationellt interagerar med varandra och vilka resultat detta producerar. Stephen M Boyd som är författare till dokument 2) har jobbat på Amerikanska utrikesdepartementet och kan inte uppfattas direkt som en objektiv röst men lyfter problemen och komplexiteten i ämnet som uppstår med tolkningen av fjärde genevekonventionen och internationell rätt i suveräna länder i sin artikel och därför har denna valts ut.

4. Ur internet har jag valt ut ett centralt tal.dokument 1) "*Address to the Nation*" av Kung Hussein. July 31 1988. Dokumentet uppvisar en relevant del av en argumentation från Israels sida och visar på hur Västbanken bör tolkas som territorium eller land. Eftersom Kung Husseins tal argumenterar kring händelserna efter Israels självständighetskrig 1947 och hur Jordanien hanterar utvecklingen efter sexdagarskriget.öppnar detta portarna för hur internationell rätt och specifikt den fjärde genevekonventionen ska appliceras på situationen.

1.2.1.2 Sekundärmaterial

Det sekundära materialet består av olika små delar av böcker, politiska uttalanden och internationella traktat till undersökningen som mina teoretiska perspektiv inte kommer appliceras på men som kan användas som bakgrundkälla. Dessa används till undersökningen men behöver inte dominera dagordningen. Materialet används för att det kompletterar mitt primärmaterial och hjälper mig besvara frågeställningen. Detta materialet

blandas in under analysens gång för att komplettera primära materialet och skapa en god struktur och bakgrund för läsaren.

Böcker

- 1) *“Citizenship and the State in the Middle East: Approaches and Applications”*
- 2) *“Will "Justice" Bring Peace?: International Law - Selected Articles and Legal Opinions.”*
- 3) *“1948: a history of the first Arab-Israeli war”*

Artiklar

- 4) *“The Six Day War: the war that no one wanted”*
- 5) *“Holocaust Survivors in the Israeli Army during the 1948 War: Documents and Memory”*
- 6) *“The Jewish settlements in Judea and Samaria (1967–2008):historical overview”*

(Finns som fotnoter och författare samt utgivningsår finns i referenserna)

Några huvudsakliga teoretiska perspektiv som kommer appliceras på primärmaterialet är från artikeln *“Rescuing Human Rights Law From International Legalism and its Critics”* skriven av Geoff Dancy och Christo som kommer från boken *“Human Rights Quarterly, Volume 39, Number 1, February 2017, pp1-36”*. Teorierna kommer förklaras mer utförligt under titeln teori.

1.2.2 Källkritik

De olika källorna har styrkor och svagheter. Ur serien *“ISRAEL ’S FOREIGN RELATIONS - Selected Documents”* översatt och sammansatt av Dr. Meron Medzini. Faktumet att källorna är översatta kan skapa en ifrågasättning om någon viktig detalj har försvunnit under processen men enligt Israels utrikesdepartement har inte det skett några stora förändringar till primärmaterialet. Dokumenten har återskapats av Medzini på engelska för att reflektera originalet på Hebreiska.¹² Jag upplever inte att det finns en anledning till varför datan från denna källan skulle vara skilja sig från originalet. Källorna menar jag är

¹² *Israel.org*, 2019, <http://www.israel.org/MFA/FOREIGNPOLICY/MFADOCUMENTS/Pages/Documents_Foreign_Policy_Israel.aspx>, Hämtad 15 December 2019.

representativa för de olika aktörerna som används eftersom utfallet inte hade ändrats om andra artiklar hade valts.

2 Litteraturöversikt och tidigare forskning

Forskningen kring ämnet i sin helhet är av väldigt god kvalitet. Det mesta av materialet består av internationella överenskommelser och en stor del kvalitativa undersökningar. Eftersom det redan finns mycket undersökning kring ämnet i sin helhet finns mycket material att utföra sin analys på. Den tidigare forskningen i ämnet Israel Palestina har beskrivits genom flera tusentals olika böcker som bemöter den historiska situationen denna regionen. En sådan bok är "*1948: a history of the first Arab-Israeli war*" skriven av Benny Morris som går igenom hur arabiska och judiska konflikter har vuxit i 50 år innan Israels självständighetskrig 1948.¹³ Denna beskriver allt från en lokal historisk beskrivning i regionen till internationell historia genom FN.

Trots denna enorma plattformen av material väljer många artiklar och böcker att endast undersöka internationella direktiv:s spänning i relation till ett nationellt ställningstagande. Något som har undersökt flera gånger i genom andra dokument vid tidigare tillfällen. Detta innebär att analysen måste bli mer specifik för att bidra något till kring det ämnet jag valt. Därför har avgränsningen skett mer specifikt. Endast Västbanken kommer analyseras och dess problematik ur olika aktörers perspektiv. Istället för endast en komparativ analys gällande två enheter, har också andra teoretiska perspektiv och artiklar valts ut, detta för att ytterligare påvisa utfallet och ge fyllighet i materialet. Förhoppningsvis kommer detta ge nya infallsvinklar på materialet och konflikten.

Min förhoppning är att artiklarna från (IYHR) kommer nyansera konflikten ytterligare. Eftersom det oftast endast är en komparativ analys mellan olika politiska aktörer, nationella i relation mot det internationella som analyseras. Genom att blanda in "*Israel Yearbook of Human Rights*" innebär det att ett individuellt perspektiv från författare kan presenteras istället bara för politiska enheters uttalanden. Dessa artiklar från (IYHR) har valts ut för att försöka ge ett nytt långsiktigt perspektiv på frågan mellan det politiska och ideologiska i relation till internationell rätt.

¹³ Morris, Benny, (2008), *1948: "a history of the first Arab-Israeli war"*, Yale University Press, s1

2.1 Tidigare forskning och historisk bakgrund

En historisk kontext behövs också för att förstå situationen som Västbanken befinner sig i nu. Efter sexdagarskriget blev Västbanken ockuperat av Israel och IDF (Israeli defence forces). Enligt internationell rätt och efter direktiv av säkerhetsrådet (SC) ska två stater existera Israel och Palestina men än så länge existerar endast en Israelisk stat. Efter sexdagarskriget ska Israel dra sig ur Västbanken, Gaza, Golanhöjderna och Sinaihalvön, territorium de ockuperade efter segern över Egypten, Jordanien och Syrien. Efter ett möte i säkerhetsrådet (SC) etablerades direktiven S/RES/242 (1967) som fastställde att alla stater i området ska respektera varandras suveränitet och att Israels trupper ska lämna dessa områdena.¹⁴ Detta har inte skett än och därför finns spänningar kvar. Detta förklaras djupare av tre olika artiklar: *“Holocaust Survivors in the Israeli Army during the 1948 War: Documents and Memory”*, *“The Six Day War: the war that no one wanted”* och *“The Jewish settlements in Judea and Samaria (1967–2008): historical overview”*. Dessa tre artiklar förklaras i kronologisk form nedan.

Artikeln *“Holocaust Survivors in the Israeli Army during the 1948 War: Documents and Memory”* formar en grund kring hur Israel som stat agerar kring konfliktens början och skapar narrativet kring hur Israel enas efter ett folkmord och att diasporan är över.¹⁵ Detta narrativet skapar en utgångspunkt av hur Israeliska män och kvinnor försöker att kämpa för överlevnad. Hur Israel försöker hitta sin egna plats här på jorden. Denna utgångspunkten är extremt viktigt för att försöka tolka hela konflikten och historien som Knesset vill framdriva gällande landet Israel. Faktumet att många av männen och kvinnorna som kämpade för att Israel som stat ska skapas var överlevare från förintelsen visar ett narrativ som har stor emotionell koppling till konflikten.¹⁶ Författaren Hanna Yablonka försöker visa på hur migrationen till Israel av människor med ofta judisk bakgrund från många olika delar av världen används som ett sätt för att försöka visa tyngden bakom denna fundamentala händelsen i mellanösterns historia.

¹⁴ "Resolution 242 (1967)", in , New York, 1967, UN ARCHIVE., s8

¹⁵ YABLONKA, Hanna, *“Holocaust Survivors in the Israeli Army during the 1948 War: Documents and Memory”*, Israel Affairs. Jul 2006, Vol. 12 Issue 3, p462-483. 21p, doi 10.1080/13537120600744982, s481

¹⁶ YABLONKA, Hanna, *“Holocaust Survivors in the Israeli Army during the 1948 War: Documents and Memory”*, s462

Traumat från förintelsen används som en faktor som enighet bakom Israels grundande och en faktor som har lett till konflikten i mellanöstern, att Israeler får känslan av att detta är vårt enda hopp. Detta skapar en drivkraft som är svår att bemöta. Narrativet används för att rättfärdiga Israels handlingar och som integration mellan människor som har få gemensamma faktorer förutom deras judiska arv. Detta visade sig inte fungera fullständigt men artikeln visar hur detta perspektiv har effekt på hela minnet av kriget.¹⁷ Artikeln förklarar inte endast hur kriget förklaras hos israeler utan också vad för konsekvenser detta kan innebära när Israels suveränitet hotas. Narrativet i artikeln är uppbyggt som ett rättfärdigande och i Israels ageranden men används också ofta som ett argument i varför Israel har agerat som de gjort. Man använder den som en förklaring kring konflikten som skapades mellan de olika grupperna i regionen och därefter länderna.

När Hanna fokuserar kring arvet av Israels självständighetskrig 1948 fokuserar Yossi Goldstein på specifika händelserna av sexdagarskriget. Hur kriget uppkom och vad skedde? Yossi påpekar i sin forskning hur detta är ett krig som egentligen inte skulle ske men att omständigheterna framtvungade konflikt. När Egypten och Syrien fick rapporter från Sovjetunionen om att Israel samlade sina styrkor gentemot Syrien mobiliserade de sig direkt mot det påhittade hotet av Sovjetunionen.¹⁸ Detta ledde till att Egypten korsade Suez kanalen över till Sinaihalvön med fler militära enheter på Sinaihalvön och pressade FN:s trupper på Sinaihalvön att lämna sina poster. Abdul Nasser Egyptens president under krisen ville skapa en miljö av oro för Israel och få dem att lämna Syrien ifred.¹⁹

Nasser stängde Tehransundet som är en stor och viktigt import- och export port till Israel endast för att pressa Israel. Samtidigt gick Abdel Nasser ut i ett pressmeddelande och sa att om krig skulle bryta ut mellan Israel och den arabiska världen skulle Israel förstöras.²⁰ Den 30 maj 1967 skrev Kung Hussein av Jordanien ett försvarsavtal med Abdel Nasser, något som skapade ännu större spänningar för Israel. Den Egyptiska armén hade mobiliserats i en

¹⁷ YABLONKA, Hanna, "Holocaust Survivors in the Israeli Army during the 1948 War: Documents and Memory", s473-74

¹⁸ Goldstien, Yossi, "The Six Day War: the war that no one wanted" ISRAEL AFFAIRS 2018, VOL. 24, NO. 5, 767-784 <https://doi.org/10.1080/13537121.2018.1505475> s767

¹⁹ Goldstien, Yossi, "The Six Day War: the war that no one wanted", s 769

²⁰ Ibid, s 774

offensiv stil gentemot Israel gräns där FN styrkor tidigare varit på plats.²¹ Efter detta händelseförlopp tog Israel en tid och plats som passade den Israeliska armén och valde tillslut att attackera och besegrade därmed en stor del av arabvärlden.

Denna konflikten påbyggs sedan av artikeln "*The Jewish settlements in Judea and Samaria (1967–2008):historical overview*" denna granskar och beskriver hur Israeliska bosättningar har ökat efter sexdagarskriget 1967. Judea och Samaria syftar till den geografiska plats vi kallar Västbanken. Artikeln är skriven av Miriam Billig och undersöker hur denna plats har använts efter sexdagarskriget och ockupationen påbörjats.²² Hon finner att bosättningarna har ökat i området efter sexdagarskriget och ockupationen påbörjades trots att landmassan inte officiellt tillhörde Israel juridiskt. Populationen har därefter ytterligare ökat under flera år och Israelisk lag utövas i dessa bosättningar.²³

Jag har använt mig av just dessa tre artiklar då de enligt mig tydligt underbygger och ger en bakgrund och ett historiskt perspektiv till det fortsatta händelseförloppet. De visar också hur stort och komplext ämnet egentligen är.

²¹ Goldstien, Yossi, "The Six Day War: the war that no one wanted", s777-779

²² Billig, Miriam, Israel Affairs, "*The Jewish settlements in Judea and Samaria (1967–2008):historical overview*" 2015 Vol. 21, No. 3, 331–347, <http://dx.doi.org/10.1080/13537121.2015.1036552>, s331-332

²³ Billig, Miriam, Israel Affairs, "*The Jewish settlements in Judea and Samaria (1967–2008):historical overview*", s332

3 Teori och metod

3.1 Teori

Tre olika teoretiska perspektiv som kommer användas på primärmaterialet för att få nyans och nya infallsvinklar på konflikten. De är "Realism", "The regulatory model" och "The constitutive model". Förklaringsmodellerna eller perspektiven kommer ur Dancy Geoff och J. Fariss Christopher artikel "*Rescuing Human Rights Law From International Legalism and its Critics*". Det som Geoff och Fariss fokuserar på är auktoriteten av internationell rätt och specifikt internationella människorätts lagarnas auktoritet från olika politiska teorier. Varje del kommer presenteras efter varandra.

3.1.1 "Realism (New realism)"

Först och främst handlar det om fastställa vad vissa termer innebär innan analysen kan påbörjas. Några centrala begrepp som används är realism och new realism inom International Relations (IR), något som Geoff och Fariss förklarar från några olika politiska filosofer. De hittar en gemensam kronologisk nämnare för att förklara begreppet realism. Geoff och Fariss väljer att tydliggöra realism med hjälp av John Mearsheimer förklaring av realism:s betydelse. Mearsheimers förklaring består av två delar.

1) Realism betonar att i ett internationellt system av anarki blir det i suveräna staters intresse att agera egocentriskt gentemot andra suveräna stater. 2) Detta resulterar i att stater väljer att ignorera internationell rätt och internationella människorättslagar eftersom det är inte i deras intresse som suveräna aktörer binda sig till traktat som begränsar deras egna rörelser.²⁴ Begreppet realism tydliggörs av punkt 1) och begreppet new realism förklaras av påstående 2). Dessa två begreppen används nästan som synonymer men new realism

²⁴ G Dancy & C Fariss, "*Rescuing Human Rights Law From International Legalism and its Critics*", in *Human Rights Quarterly*, vol. 39, The Johns Hopkins University Press, 2017, 1-36, s7

används specifikt för att förklara realism:s kritik gentemot internationella traktat och institutioner.²⁵

Realism och new realism är inte de enda som dessa två författarna tar upp. Två andra perspektiv är också relevanta för min analys. Specifikt de teoretiska perspektiven “The regulative model” och “The constitutive model”, de förklaras nedan.

3.1.2 “The regulative model”

Geoff och Fariss fortsätter sedan med att förklara “The regulative model” som många new realists väljer att kritisera eftersom detta perspektivet utgår från att mänskliga rättigheter och internationell rätt har i huvudsaklig uppgiften att reglera staters beteenden. New realists perspektiv på detta är att internationell rätt inte kan reglera staters beteenden eftersom de har självbestämmanderätten i sina egna länder. FN har alltså en otillräcklig centraliserad auktoritet för att genomföra sina direktiv.²⁶ Denna otillräckliga centraliserade auktoriteten menar Geoff och Fariss att den förklaras utmärkt av “Stern and Strauswrite,” “(o)ne of the most consistent themes in the literature on human rights is the absence of international enforcement mechanism.”²⁷ Denna “lack of enforcement” menar jag är den huvudsakliga kritiken gentemot detta perspektivet.²⁸

Det finns ett antal olika antaganden som görs i detta perspektivet enligt författarna, först att “enforcement” alltid har varit källan för att ett rättssystem ska upprätthållas. Något Geoff och Fariss förklarar med rättspositivismen från John Austin att “regulatory theorists tend to argue that law is properly conceived of as commands issued by superiors and backed with the threat of sanction”²⁹, fokuset är därmed inom the “regulatory model” byggd på djupt hierarkiska tankar och idéer.

²⁵ G Dancy & C Fariss, *Rescuing Human Rights Law From International Legalism and its Critics*, s1

²⁶ Ibid, s8

²⁷ Ibid, s8

²⁸ Ibid, s9

²⁹ Ibid, s10

3.1.3 “The constitutive model”

Sist men inte minst är det som Geoff och Fariss kallar för “The constitutive model” som innebär att the internationella systemet inte endast består av ett system av anarki. Det viktiga i detta teoretiska perspektiv är att det är blandning mellan att acceptera att det finns tendenser av anarki inom det internationella systemet men samtidigt förstå att det inte alltid är så enkelt.³⁰ “The constitutive model” nyanserar problematiken av realism, där perspektivet menar att det anarkistiska systemet kan placera in i olika zoner som konkreta gränser (länder) och teoretiskt ideströmningar inom olika zoner som t.e.x att acceptera internationell rätt. Perspektivet betonar att i länder/zoner som har stor tro på det juridiska väsendet har större tendenser att acceptera lagens ordning. Dessa kan delas in i inrikes och utrikeszoner.³¹

Perspektivet menar att fundamentet av den internationella rättens legitimitet och den internationella människorätten ligger i acceptansen av internationella konventioner och traktats direktiv. Där fokus inte ligger på ett “lagsystem” där lagar måste framtvingas av våld genom polis eller militär, utan att det handlar om att suveräna länder ska acceptera denna internationella rätten genom kampanjer och ideströmningar. Därmed vill “The constitutive model” påstå att källan av lagars legitimitet kommer ifrån det sociala ramverket.³²

Dessa tre teoretiska perspektiv kommer appliceras på de två politiska aktörerna för att analysera frågeställningen och deras argumentation kring ockupationen i Västbanken.

3.2 Metod

Jag väljer att använda en kvalitativ metod som betonar rollen av olika aktörer i ett specifikt scenario där fokuset ligger på på hur de olika aktörerna agerar på ett nationellt och ett internationellt plan. Jag kommer att undersöka varje aktör separat för att sedan jämföra dem med varandra. Därefter kommer jag applicera de olika teorierna på aktörernas perspektiv. Detta kommer ge mig nytt utfall och nya resultat. I frågeställningen står det: 1)

³⁰ G Dancy & C Fariss, *“Rescuing Human Rights Law From International Legalism and its Critics”*, s13

³¹ *Ibid.*, s14

³² *Ibid.*, s14

Hur förhåller sig Israels politiska gren Knesset och Förenta nationerna (FN) till mänskliga rättigheternas ställning kontra suveränitetsprincipen i Västbanken efter sexdagars kriget? 2) Vad kan teoretiska perspektiven “new realism”, “the regulative model” och the constitutive model” ha för överblick i konflikten angående mänskliga rättigheternas ställning kontra suveränitetsprincipen?

Jag kommer använda mig av en beskrivande argumentationsanalys som metod då aktörernas infallsvinkel till konflikten synliggörs bäst genom denna. En beskrivande argumentationsanalys brukar kallas för “Pro et contra” “för och emot” analysen. Metoden “pro et contra” analyserar argumentationens beviskraft.³³ Den despektriva delen av analysen handlar om att finna teser och idéer i olika material. Fokuset med metoden är att finna påståenden gjorda av aktörerna och andra källor för att sedan väga dem gentemot varandra.³⁴

Jag kommer därmed försöka återkonstruera argumentationen som olika material eller aktörer presenterar utan att utföra logiska felsteg.³⁵ Det huvudsakliga är att den beskrivande argumentationsanalysen inte kommer fokusera på språkbruket av materialet men vad deras generella position i konflikten är. Detta sker för att syftet av uppsatsen är inte att undersöka ordens specifika betydelse i argumentationen utan vad argumentationen innehåller och dess betydelse. Slutsatsen av argumentationens betydelse kommer sedan reflekteras i de teoretiska perspektiven som presenterats ovan.

Verktygen som används är en kvalitativ metod från olika källor från individer, institutioner och FN. Denna kvalitativa metoden försöker förstå konflikten om Västbanken ur de olika aktörernas perspektiv. Primärmaterialet från de två politiska enheterna kommer utföras först. Sedan kommer jag införliva artiklarna från IYHR och se huruvida jag kan skapa en ny infallsvinkel på dessa två politiska enheterna. Metoden för IYHR är att tolka hur

³³ Bergström, Göran, Boreus, Kristian (Red.), *“Textens mening och makt, Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys”*, 3:uppl, Studentlitteratur AB, Lund, 2013, s94-95

³⁴ Bergström, Göran, Boreus, Kristian (Red.), *“Textens mening och makt, Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys”*, s94

³⁵ Björnsson, Gunnar, Kihlbom, Ulrik & Ullholm, Anders, *Argumentationsanalys: färdigheter för kritiskt tänkande*, 2. [utökade] utg., Natur & kultur, Stockholm, 2009, s127-128

författarna av de olika artiklarna argumenterar kring Västbanken och hur deras analyser förhåller sig till de andra dokumenten i min slutliga analys.

3.3 Syfte med metod och teoretiska perspektiv

Förhoppningsvis kan dessa tre teoretiska perspektiv på Västbanken och konflikten som Israel befinner sig med arabvärlden analysera djupare kring hur dessa staterna och politiska aktörerna förhåller sig till och deras ställningstagande i förhållande till internationell rätt och människorättslagarna. De teoretiska perspektiven kommer från studier i internationella relationer och eftersom mänskliga rättigheter rör sig i domänen av internationell rätt är det viktigt att förstå vilken vikt människorätts lagarna har på suveräna länder. De teoretiska perspektiv jag valt har jag valt för att analysera vad statlig suveränitet har för effekt gällande internationell rätt. Jag har valt att analysera detta i ämnet kring Västbanken eftersom den fjärde Genevskonventionen skapar ett intressant scenario. Frågan är hur denna ska tolkas och hur stor drastisk effekt detta kan ha på den internationella rätten och vad den då tar för fysisk form. Argumentationanalysen används som ett sätt för att förankra påståenden gjorda av de två politiska aktörerna för att kunna se kollisionen dem emellan i frågan tydligare. Därmed kan jag undersöka huruvida det är den internationella rätten som styr eller huruvida det är den suveräna staten som har monopol i tolkningen av den internationella rätten.

4 Analys

Jag kommer göra analysen i tre delar för kunna nyansera problemet. Källorna analyseras inte separat, efter att en källa har presenterats kommer denna direkt assimileras med den fullständiga argumentationen som de två aktörerna bedriver. Reflektion och analys kommer att ske konstant under undersökningen gång för gång för att ge en djupare förståelse till källornas påståenden och hur de används för att styrka respektive aktörs ageranden. De tre olika teoretiska perspektiven som presenterats i teoridelen kommer nu användas mer sporadiskt under kap 4 men kommer ta en större del i kapitel 5 diskussion och slutsats.

Undersökningen/analysen är uppdelad genom att jag först analyserar det internationella perspektivet och därefter presenterar jag och analyserar jag det nationella perspektivet. Därefter applicerar jag även tidigare nämnda artiklar och använder även dem i min analys.

1. **Internationellt (FN och internationella traktat)**
2. **Nationellt (Israels Parlament Knesset)**
3. **Artiklarna från boken “*Israel Yearbook on Human Rights*”**

Det centrala med att lägga upp undersökningen i denna ordning gör att jag först kommer ge läsaren ett globalt internationellt perspektiv genom Internationella traktat som ger en historisk bakgrund till ämnet. Den nationella delen kommer sedan presenteras genom Knesset i en mer politisk laddad miljö, och sist men inte minst, IYHR detta för att kunna ge perspektiv på två politiska miljöer och hur dessa navigerar sig i detta politiska spelet gällande ockupationen av Västbanken.

4.1 Internationellt (FN och internationella traktat).

FN är en utmärkt start för att påbörja utförandet av analysen och undersökningen eftersom FN främst belyser frågan om Västbanken ur ett globalt perspektiv. Här finns historia och andra viktiga delar i hur FN ser på frågan om Israel-Palestina samt hur ockupationen uppfattas på en internationell nivå.

4.1.1 Resolution 242. Säkerhetsrådets dom.

Resolution 242 av SC förkortat som **S/RES/242** skapades den 22 november 1967.³⁶ Detta är ett extremt centralt dokument som visar vad säkerhetsrådet och FNs perspektiv kring konflikten efter sexdagarskriget. I FN:s stadgar i kapitel 5 beskrivs säkerhetsrådets roll i den internationella rätten. Enligt artiklarna i FN stadgan, vilka antogs 1945 i San Francisco har SC uppgiften att säkerställa internationell fred och samarbeten mellan olika nationer under artikel 24(1).³⁷ Denna inriktning syns klart och tydligt i resolution 242. Målet att skapa fred i Mellanöstern. Detta fastställs vidare med artikel 33(1)(2) som fastslår att konflikter ska lösas fredligt.³⁸ För att fred uppnås ska delaktiga parter i kriget enligt resolution 242 extrahera sina trupper (Israels trupper) ur de ockuperade områdena enligt artikel 1(i) och alla parter bör acceptera varandras suveränitet i området 1(ii).³⁹ Ses nedan.

“1. Affirms that the fulfilment of Charter principles requires the establishment of a just and lasting peace in the Middle East which should include the application of both the following principles:

- (i) Withdrawal of Israel armed forces from territories occupied in the recent conflict;
- (ii) Termination of all claims or states of belligerency and respect for and acknowledgment of the sovereignty, territorial integrity and political independence of every State in the area and their right to live in peace within secure and recognized boundaries free from threats or acts of force;”⁴⁰

Resolutionen passerade i säkerhetsrådet utan några protester. Det viktiga och väsentliga i detta scenario är inte bara att det passerade SC och de fem permanenta medlemmarna i SC, men att det också fastlade vad som anses vara de legitima gränserna för territoriet enligt resolutionen. Det som syftas till i resolutionen är vad som det FN menar är Israels juridiska kropp och var dess gränser går. Detta underbyggs även av tidigare dokument som resolution 181, vilken beskriver gränserna för Israel/judiska stat, förkortat som ”*A/RES/181(II) 29 November 1947 Resolution 181 (II). Future government of Palestine.*”⁴¹ Resolution 181 passerade en votering i GA med följande summering: 33 länder för

³⁶ "Resolution 242 (1967)", S/RES/242, New York, 1967, UN ARCHIVE, s8

³⁷ "Charter of the united nations and statue of the international court of justice", in, San Francisco, 1945, UN ARCHIVE., Chapter V, Article 24(1)

³⁸ "Charter of the united nations and statue of the international court of justice", Chapter VI, Article 33(1)(2), 1945.

³⁹"Resolution 242 (1967)", S/RES/242, s8, Article 1(i)(ii)

⁴⁰ Ibid, s8, Article 1(i)(ii)

⁴¹ "29 November 1947 Resolution 181 (II) Future government of Palestine, Plan of partition with economic union", A/RES/181(II), 1947, Termination of mandate, partition and independence, UN ARCHIVE

resolutionen, 13 emot, 10 avstod och 1 var icke närvarande.⁴² I annexet till resolutionen finns en karta som visar hur uppdelningen av landet bör se ut enligt resolutionen, ses nedan i bilaga 1. Det syns klart och tydligt att det är två stater i en ekonomisk union, en judisk och en arabisk stat.⁴³ En tydlighet som framgår här är också faktumet att det territorium som kallas för Västbanken (vilken ej finns medtagen i bilden i bilaga 1) tillhör den judiska staten/Israel.⁴⁴ Detta är ståndpunkten som säkerhetsrådet har antagit angående konflikten i sin helhet. Det vill säga vart gränserna för Israel och en arabisk stat bör gå och är en ståndpunkt i konflikten som inte ändrats med tiden. Detta är en central punkt för hur det FN anser att konflikten bör lösas och hur de legitima gränserna i internationella rätten bör gå. Detta är de gränserna som resolution 242 syftar till, de som anses vara legitima.

4.1.2 Fjärde Genèvekonventionen.

Den fjärde Genèvekonventionen eller "*Geneva convention relative to the protection of civilian persons in time of war of 12 august 1949*" roll i konflikten är mycket stor. Detta dokument spelar en central roll i hela konflikten och specifikt i hur ockupationen i sin helhet bör hanteras. Som ett enskilt dokument fungerar det som en vägledande faktor i konflikten. Tolkningen av detta dokument ändrar hur den politiska spelplanen fungerar och hanteras. De olika parterna ofta väljer att tolka dokumentet till sin egna fördel. Därför kommer jag endast belysa vissa specifika sektioner. Dokumentet i analysen tar en kompletterande position till andra internationella och nationella dokument i hela analysen. "Part 1" av Fjärde Genèvekonventionen under "General Provisions" artikel 1 fastslår att alla parter som skrivit under är bundna till konventionen under alla omständigheter och har skyldigheter i att respektera konventionen under alla omständigheter.⁴⁵ Artikel 2 i konventionen menar att innehållet i konventionen och dess direktiv gäller i alla konflikter mellan parter som signerat konventionen och gäller dessutom även om en suverän krigar

⁴² Official Records of the second session of the General Assembly, Supplement No. 11, Volumes I-IV.

⁴³ "29 November 1947 Resolution 181 (II) Future government of Palestine, Plan of partition with economic union", A/RES/181(II), 1947, Termination of mandate, partition and independence, archives.un.org, Annex A, s 151

⁴⁴ "29 November 1947 Resolution 181 (II) Future government of Palestine, Plan of partition with economic union", A/RES/181(II), s 151

⁴⁵ "IV Geneva convention relative to the protection of civilian persons in time of war of 12 august 1949", <https://www.un.org/en/genocideprevention/documents/atrocities-crimes/Doc.33_GC-IV-EN.pdf>, 1949 (hämtad 05 december 2019), ARTICLE 1, s169

med en annan suverän som inte skrivit under konventionen. Konventionen gäller även om den ockuperande makten inte möter väpnat motstånd.⁴⁶

Hur relateras detta till konflikten om Västbanken i sin helhet? Israel har skrivit under den fjärde Genèvekonventionen med endast en reservation. Vad är en reservation? Enligt "*Vienna Convention on the law of treaties (with annex). Concluded at Vienna on 23 May 1969*" anser man att en reservation är följande:

“(d) "Reservation" means a unilateral statement, however phrased or named, made by a State, when signing, ratifying, accepting, approving or acceding to a treaty, whereby it purports to exclude or to modify the legal effect of certain provisions of the treaty in their application to that State;”⁴⁷

Inom den internationella rätten innebär en reservation att en suverän stat inte binds till helheten av ett traktat. En reservation modifierar statens relation till det som traktatet anser är bindande. Detta innebär alltså att ett land får specifika undantag till ratifikationen eller acceptering av olika konventioner.

Tillbaka till den fjärde Genèvekonventionen. En representant från Israel skickades för att skriva under den fjärde Genèvekonventionen, delegaten Mr KAHANY som skrev under konventionen endast med en reservation. Reservationen följer nedan

“(3) Geneva Convention relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War. ”

“Subject to the reservation that, while respecting the inviolability of the distinctive signs and emblems provided for in Article 38 of the Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field of August 12, 1949, Israel will use the Red Shield of David as the emblem and distinctive sign provided for in this Convention.”⁴⁸

Enligt detta har Israel endast reserverat sig angående vilket emblem som används i fält och därmed inte mot något annat i konventionen. Detta betyder att Israel som land är bunden till konventionen utan undantag utom i reservationen ovan.

⁴⁶ "IV Geneva convention relative to the protection of civilian persons in time of war of 12 august 1949", <https://www.un.org/en/genocideprevention/documents/atrocity-crimes/Doc.33_GC-IV-EN.pdf>, 1949 (hämtad 05 december 2019), ARTICLE 2, s169

⁴⁷ Legal.un.org, "*Vienna Convention on the Law of Treaties, Concluded at Vienna on 23 May 1969*", 1969, <http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/1_1_1969.pdf> [hämtad 20 December 2019], Article 2(d)

⁴⁸ "*Final Record of the Diplomatic Conference of Geneva of 1949*", in , Berne, 1949, Vol.I ,Federal political department, Berne s.348

Därmed har jag etablerat att Israel är bundet av Genèvekonventionens artiklar och obligationer. Konventionen anser att det är viktigt att säkerställa människors liv och säkerhet under situationer i krig specifikt under "Part II" artikel 13. Under artikel 13 fastslår man att det täcker alla människor från olika konsekvenser av krig mellan länderna som deltar i konflikten. Det blir universellt för alla människor som har en stat och vill försvara individer från övergrepp i olika former. Detta är nära förknippat med UDHR även om den fjärde Genèvekonventionen inte specifikt syftar till mänskliga rättigheter.⁴⁹ anses det vara en extension av de mänskliga rättigheternas ställning, Denna liknelse sker eftersom FN och den fjärde Genèvekonventionen ofta vill säkerställa samma saker genom sina artiklar. Det finns likheter och skillnader förstås. En konflikt med fjärde genevekonventionen förklaras mer i detalj med andra dokument. Först och främst HRC nedan.

Man finner att aktörer och källor regelbundet syftar till den fjärde Genèvekonventionen. Detta kommer också bli tydligt i min fortsatta analys.

4.1.3 HRC frågan om reflektion och trovärdighet?

Den tredje delen av FN är HRC. HRC presenterar ett viktigt dokument till analysen. A/HRC/37/75, dokumentet har titeln "*Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Palestinian territories occupied since 1967**" skriven den 15 mars 2018. Dokumentet beskriver vilka former ockupationen i Västbanken tar.⁵⁰ Bosättningarna på Västbanken är en av dessa centrala formerna. Dokumentet pekar på att dessa bosättningarna är olagliga enligt internationell rätt. Detta tydliggörs genom resolution 242 och samtidigt genom fjärde Genèvekonventionen artikel 49, som förklarar att det är olagligt för det ockuperande landet att transportera sin egna befolkning in på det ockuperade territoriet.⁵¹ HRC använder sig av resolutionen och artikeln som ett

⁴⁹ "*IV Geneva convention relative to the protection of civilian persons in time of war of 12 august 1949, part II, General protection of population against certain consequences of war*", <https://www.un.org/en/genocideprevention/documents/atrocity-crimes/Doc.33_GC-IV-EN.pdf>, 1949 (hämtad 05 december 2019), ARTICLE 13, s174

⁵⁰ "A/HRC/37/75", *Ohchr.org*, 2018, <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session37/Documents/A_HRC_37_75_EN.docx>, (hämtad 10 December 2019).

⁵¹ "*IV Geneva convention relative to the protection of civilian persons in time of war of 12 august 1949, part II, General protection of population against certain consequences of war*",

grundläggande fundament för att utföra kritik gentemot Israel som en ockuperande makt. Man hävdar att ockupationen är olaglig enligt internationell rätt och att Israel under 2017 har ökat mängden bosättningar på Västbanken.⁵²

I och med detta närmar vi oss den första riktiga konfliktlinjen mellan Knesset och FN. Denna konflikt angående tolkningen av fjärde genevekonventionen förklaras utmärkt i artikeln "*Better than a Thousand Hollow Words Is One Word that Brings Peace: Enforcing Article 49(6) of the Fourth Geneva Convention Against Israeli Settlements in the Occupied Palestinian Territory*" skriven av Bianca Watts. Watts menar att Genèvekonventionens artikel 49 inte anses gälla för Israel eftersom territoriet som är under Israelisk administration inte anses tillhöra en suverän stat.⁵³ Därmed menar Israel att konventionen inte kan gälla. Israel menar att Västbanken delvis är inom Israelisk administration. Problematiken som därmed uppstår handlar om hur det FN bemöter vem, och vilka enheter som har en juridisk kropp och når därigenom suveränitet. Utfallet av Israels tolkning ovan är endast möjlig då den fjärde Genèvekonventionen endast gäller mellan två statliga enheter som bekämpar varandra.

Watts artikel kritiserar Israels kränkning av artikel 49 i den fjärde Genèvekonventionen. Jag menar att Israel bryter mot mänskliga rättigheternas ställning och mot artikel 15 (1)(2) i UDHR som innebär att alla människor har rätten till en nationalitet eller rätten till att byta nationalitet. Argumentet från FNs sida är att Israels ockupation av territoriet som enligt FN anses vara utanför Israels legitima gränser hotar freden och stabiliteten i regionen. Israels ageranden hotar rätten till en nationalitet eftersom Palestinier har samma anspråk på land som Israeler. En tydlighet häruti är att UDHR menar att alla människor har rätten till en nationalitet men det står inte utförligt i UDHR att just den specifika befolkningen har rätten till en specifik landmassa. Rätten till nationalitet behöver inte vara förknippad till en

<https://www.un.org/en/genocideprevention/documents/atrocity-crimes/Doc.33_GC-IV-EN.pdf>, 1949 (hämtad 05 december 2019), ARTICLE 49, s185

⁵² "A/HRC/37/75", in *Ohchr.org*, 2018,

<http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session37/Documents/A_HRC_37_75_EN.docx> [hämtad 10 December 2019], s3

⁵³ Watts, Bianca, "*Better than a Thousand Hollow Words Is One Word that Brings Peace: Enforcing Article 49(6) of the Fourth Geneva Convention Against Israeli Settlements in the Occupied Palestinian Territory*", *Pacific McGeorge Global Business & Development Law Journal*. 2011, Vol. 24 Issue 1, p443-472. S445-447

specifik landmassa. Här finns rum för tolkning. Rätten gäller alltså lika mycket för Palestinier som för Israeler.

Det syns klart och tydligt genom dokumenten representerade ovan vad FN anser om Västbanken och ockupationen i sin helhet. Genom resolution 242, som också är underbyggd av resolution 181, finns det klara linjer för vad säkerhetsrådet och generalförsamlingen anser vad som behöver ske för att fred ska uppnås. Enligt internationella rätten anses Israels/judiska statens gränser utritade i bilaga 1. Det är värt att notera att Västbanken ej befinner sig inom dess territorium. SC vill genom resolution 242 skapa en hållbar fred i regionen. SC menar att Israels ockupation genom militära medel hotar fredsprocessen. För att fred ska kunna uppnås måste Israel dra sina trupper ur dessa områden för att påbörja fredsförhandlingarna samtidigt som alla stater legitimerar varandras suveränitet.

Utifrån de olika teoretiska perspektiven som jag presenterar i det vidare arbetet under titeln "teori" fortsätter jag närmare analysera den ovan nämnda konfliktlinjen nedan. Det finns klara drag från "The regulative model" och "The constitutive model". SC vill uppenbarligen reglera Israels ageranden som suverän stat i Västbanken genom resolution 242. Efter en närmare granskning av materialet framträder det att SC söker en neutral position i resolutionen eftersom den söker fred i regionen. Resolutionen tar denna positionen genom principerna (i) och (ii) som menar att Israel ska dra ut sina trupper ur de ockuperade regionerna efter sexdagarskriget samtidigt som alla staterna då accepterar varandras suveränitet. Detta innebär att Israels suveränitet ska accepteras av de andra parterna i konflikten och att Israel ska acceptera motståndarnas suveränitet.

"The constitutive model" nyanseras genom den fjärde Genèvekonventionen eftersom Israel som stat har accepterat konventionen utan några stora reservationer vilket innebär att staten är bunden av alla dess obligationer. En konvention som kan hålla Israel ansvarig för sina ageranden i Västbanken genom artikel (1) och (2) som menar att konventionen, utan undantag alltid gäller. Enligt Watts:s artikel som jag har syftat till ovan öppnas nästa område för analys och genomgång. Frågan om suveränitet angående Västbanken är en

central fråga för analysen utan undantag. Frågan om suveränitet kommer diskuteras i nästkommande del.

4.2 Nationellt (Israels parlament Knesset)

Detta avsnitt består inte endast av uttalanden om konflikten men också av dokument som används av Israels statliga väsende för att klargöra Israels respons till det FNs kritik. Det förklarar Israels förhållning till konflikten och varför de agerar som de gör. I kommande resonemang finns en mycket större anledning till att diskutera en juridisk kropp och därmed dess självbestämmanderätt. Det material som används i denna diskussionen är från Israels utrikesdepartements online arkiv. Eftersom utrikesdepartementet står hierarkiskt under parlamentet anses nedan nämnda åsikter vara en extension av parlamentets vilja.

Denna enhet är också väldigt politisk och dess generella position i konflikten kommer behandlas. Specifika partier i Knesset kan ha annorlunda perspektiv på detta material och anse att det inte reflekterar deras position i scenariot, detta kommer förbises för att detta materialet anses ha stor effekt på hur Israel har format och formar sin inrikes och utrikespolitik. Därmed tas ingen hänsyn till Israels inrikespolitiska palett i denna analysen. De politiska uttalandena som används av olika politiker nämner ofta inte områdena specifikt utan talar om hela konflikten som har lett till ockupationen eller administrerade territoriums av Israel. Här börjar analysen.

4.2.1 Västbanken, är det folket eller juridiken som definierar landmassans rättfärdiga ägare?

I artikeln som användes under sektion 4.1.3 HRC Human Rights Council skriven av Watts som heter *“Better than a Thousand Hollow Words Is One Word that Brings Peace: Enforcing Article 49(6) of the Fourth Geneva Convention Against Israeli Settlements in the Occupied Palestinian Territory”* tas antagandena som gjorts av Israels regering upp att den fjärde Genèvekonventionen inte kan appliceras på Västbanken eftersom konventionen endast kan appliceras mellan två statliga suveräner i konflikt. Watts menar alltså att då

Palestina inte är en erkänd suverän stat kan inte territoriet vara bundet av konventionen. Watts hävdar dessutom att det inte heller går att hävda att territoriet tillhör en annan legitimerad stat vilket i sin tur gör att man inte heller kan hävda att konventionen angående ockuperat territorium kan appliceras i detta fallet. Detta Påståendet ovan är gjort av Israels regering. enligt artikeln *“Better than a Thousand Hollow Words Is One Word that Brings Peace: Enforcing Article 49(6) of the Fourth Geneva Convention Against Israeli Settlements in the Occupied Palestinian Territory”*.⁵⁴ Argumentet används för att hålla FN från att kunna lägga sig i Israels politik angående de administrerade områdena.

Argumentet kanske fungerar på ytan men går i strid med andra dokument som används av Israels utrikesdepartement för att legitimera deras administration över Västbanken. Specifikt från de serie dokument som Dr Moron Medzini översatt, specifikt *“10 Jordanian Annexation of West Bank- Resolution Adopted by the House of Deputies”* (Volym 1-2: 1947-1974) som gör ett annat påstående. Här presenterar Dr Medzini ett dokument som hävdar sig visa att Jordanien hade annekterat Västbanken och delar av Jerusalem den 24 april 1950.⁵⁵ Majoriteten av dokumentet berör mest hur Judar och Kristna har blivit diskriminerade av Jordanien att kunna praktisera sin religion och få tillgång till heliga platser när annekteringen skett.⁵⁶ Nedan följer det som Dr Medzini visar på.

“In April 1950, Jordan annexed the areas it had occupied by military force in 1948. On 24 April 1950, the Jordan House of Deputies and House of Notables, in a joint session, adopted the following Resolution annexing the West Bank and Jerusalem:

In the expression of the people's faith in the efforts spent by His Majesty, Abdullah, toward attainment of natural aspirations, and basing itself on the right of self-determination and on the existing *de facto* position between Jordan and Palestine and their national, natural and geographic unity and their common interests and living space, Parliament, which represents both sides of the Jordan, resolves this day and declares:

⁵⁴ Watts, Bianca, *“Better than a Thousand Hollow Words Is One Word that Brings Peace: Enforcing Article 49(6) of the Fourth Geneva Convention Against Israeli Settlements in the Occupied Palestinian Territory”*, Pacific McGeorge Global Business & Development Law Journal. 2011, Vol. 24 Issue 1, p443-472. S450.

⁵⁵ *“10 Jordanian Annexation of West Bank- Resolution Adopted by the House of Deputies”*, *Israel's foreign relations: selected documents*, in , Jerusalem, Ministry of Foreign Affairs, 1982, Medzini, Meron (red), (Volym 1-2: 1947-1974).

⁵⁶ *“10 Jordanian Annexation of West Bank- Resolution Adopted by the House of Deputies”*, Medzini, Meron (red.), *Israel's foreign relations: selected documents*, (Volym 1-2: 1947-1974)

First, its support for complete unity between the two sides of the Jordan and their union into one State, which is the Hashemite Kingdom of Jordan, at whose head reigns King Abdullah Ibn al Husain, on a basis of constitutional representative government and equality of the rights and duties of all citizens...⁵⁷

Israels regeringens påstående om att den fjärde Genèvekonventionen inte kan appliceras i fallet kanske fungerade direkt efter Storbritanniens makt över området, som koloni, skulle upphöra. Enligt resolution 181(II), inte senare än 1 augusti 1948,⁵⁸ där det egentliga upphörandet av det Brittiska mandatet av Palestina skedde den 14 maj 1948.⁵⁹ Palestinierna kan inte juridiskt påstå att de har rätten till ett land eftersom Palestinierna/Araberna aldrig skrev under planen för att delningen av landmassan, resolutionen 181(II).⁶⁰ Detta är en av grundstenarna i Israels argument för att kunna legitimera landmassan som en del av Israel som stat, då Palestinierna/Araberna, de facto, aldrig skrev på ovanstående resolution. Antagandet om den Israeliska legitimiteten problematiseras utifrån dokumenten som Dr Medzini översatt innebär det att territoriet nämt ovan hade vid det tillfället ockuperats av en annan suverän erkänd stat, nämligen Jordanien i Västbanken.

Trots Israels hävdanden i fallet gäller dock den fjärde Genèvekonventionen artiklar 1 och 2 ändå trots Israels regeringens argumentation. De är gällande då konflikten inte mellan två nationaliteter där ett av dessa två nationaliteter har en suverän stat. Utan att konflikten är mellan två suveräna stater, Jordanien och Israel och då kan inte Israel undvika att applicera den fjärde Genèvekonventionen.

I min analys diskuterar jag (sker det) ett vägval för Israels regering i tolkandet av dessa dokument. Om Israel väljer att hävda att Palestinierna inte har en legitim grund till att applicera den fjärde Genèvekonventionen betyder det att Palestina inte har en legitim stat. Argumentet innebär att konventionen gäller och att territoriet som är Västbanken inte tillhör Israel eller Palestinierna utan Jordanien där Palestinierna uppfattas som medborgare

⁵⁷ "10 Jordanian Annexation of West Bank- Resolution Adopted by the House of Deputies", Medzini, Meron (red.), "Israel's foreign relations: selected documents", (Volym 1-2: 1947-1974), (Volym 1-2: 1947-1974)

⁵⁸ "29 November 1947 Resolution 181 (II) Future government of Palestine, Plan of partition with economic union", A/RES/181(II), 1947, Termination of mandate, partition and independence, s132.

⁵⁹ "Palestine Termination of the Mandate 15th May 1948" (PDF). HMSO. 15 May 1948. hämtad 26 december 2019, Statement prepared for public information by the Colonial office and Foreign office, s2

⁶⁰ Morris, Benny, (2008). 1948: "a history of the first Arab-Israeli war". Yale University Press, hämtad 26 december 2019, s.396. "The Arabs refused to accept the establishment of a Jewish state in any part of Palestine. And, consistently with that "no," the Palestinian Arabs, in November–December 1947, and the Arab states in May 1948, launched hostilities to scupper the resolution's implementation"

i den Jordanska staten. Citatet från de dokument som Dr. Medzini översatt ovan menar att kungadömet Jordanien representerar båda sidor av Jordanfloden, en stat som syftar till Västbankens inkorporering in i Jordanien. Först och främst kan det tolkas som att Israel genom detta dokument försöker bekämpa en nationalitet som Palestinierna vill ha genom att hävda att Palestina inte har en stat utan är endast ett extrabagage till de som vill ha rätten till Västbanken. Israels argumentation är att genom att separera Palestinier från territoriet/själva landet/området vilka Palestinierna anser sig ha rätt till, anser Israel sig ha ett legitimt anspråk till området. Detta ger Israel som en stat en möjlighet att hålla befolkningen i dessa territorier i limbo genom att påstå att palestinierna som folk har inte kompetensen nog för självständighet för eget syfte.

4.2.2 Suveränitet i första hand, humanitär i andra hand.

En viktig aspekt i analysen är hur Israel argumenterar kring frågan. Oberoende av vart statliga representanter för Israel debatterar eller diskuterar frågan använder de sig alltid av överlevnadsargumentet. Detta är ett medvetet medel som används av Israeliska representanter för att bemöta all kritik om hur situationen ser ut idag. Innebörden av de dokument som Dr. Medzini översatt demonstrerar just detta. Bland annat uppvisar ett dokument vad premiärministern i Israel påstod efter sexdagars kriget till Knesset. Dokumentet heter *“23 Statement to the Knesset by Prime Minister Eshkol- 12 June 1967”*. Premiärministern Levi Eshkol talar till Knesset efter en seger i sexdagarskriget över arabländerna Egypten, Syrien, Jordanien. Eshkol säger följande:

“The Israel Defense Forces dominate the Sinai peninsula as far as the Suez Canal, the West Bank of the Jordan, and the Golan Heights. The passage through the Strait of Tiran to the Gulf of Aqaba is free. Jerusalem has been reunified.”⁶¹

I citatet betonas att Västbanken inte tillhör Palestina utan tillhör Jordanien. Jag menar att den fjärde Genèvekonventionen har grund till att appliceras i fallet genom sina artiklar 1 och 2. Ordet “dominera” i citatet sticker ut. Senare kom dessa områdena, Västbanken, att kallas för de administrerade territorierna av Israel. Premiärministern Eshkol fortsätter sedan med att beskriva vad som har lett fram till konflikten och hur Egyptens ledare har

⁶¹ “23 Statement to the Knesset by Prime Minister Eshkol- 12 June 1967”, Medzini, Meron (red.), *“Israel's foreign relations: selected documents”*, 1947-1974, (Volym 1-2: 1947-1974)

ambitioner att förintna Israel.⁶² Eshkol poängterar att i Jordanska Västbanken befann sig 60 000 Jordanska män och 300 stridsvagnar redo att attackera Israel. Eshkol betonar att dessa trupper var under Egyptisk befäl.⁶³ Eshkol nämner att Abdel Nasser Egyptens president krävde att FN:s internationella fredsstyrkor var tvungna att lämna området utan att det togs upp med FN:s generalsekreterare eller säkerhetsrådet.⁶⁴ Något som var en bidragande faktor till det spända läget länderna befann sig i innan kriget.

Dessa fredsstyrkor sattes in av FN efter kriget 1948 då Israel förklarade sin självständighet. Eshkol markerar att internationella organisationer och samfundet har misslyckats i att säkerställa fred i regionen och därmed har krig brutit ut. Israel menar att man som land och stat stridit för egen överlevnad och suveränitet och att FN inte förstod det hat Arabländerna har för Israel och deras strävan för att utrota landet.⁶⁵

Israel menar att Arabländerna har hotat internationell stabilitet, fred och att de har brutit mot FN stadgan. Eshkol säger:

“The UN Charter obligates member-states not to use force or the threat of force, and to solve disputes by peaceful means. Yet the United Nations refrained from condemning Arab hostility towards Israel. Thus for nineteen years, this unique situation, unparalleled in international relations, persisted.”⁶⁶

Eshkol menar att Egypten, Jordanien och Syrien har brutit mot FN stadgan Artikel 2(1)(3) som innebär att alla länder ska respektera varandras jämlikhet och suveränitet och att stater ska lösa konflikter fredligt.⁶⁷

Därmed anser jag att Israels premiärminister visar regeringens oförmåga och minskade tillit till FN efter sexdagarskriget samt SC:s inkompetens att säkerställa freden i linje med dess mål i FN stadgan.⁶⁸ För att säkerställa Israels suveränitet och välbefinnande måste inrikespolitik och utrikespolitik följas i linje med principerna av det teoretiska perspektivet realism. Regeringens uttalanden kring sexdagarskriget visar på deras nya riktlinjer och

⁶² “23 Statement to the Knesset by Prime Minister Eshkol- 12 June 1967”, Medzini, Meron (red.), “Israel's foreign relations: selected documents”, 1947-1974, (Volym 1-2: 1947-1974), (Volym 1-2: 1947-1974)

⁶³ Ibid, (Volym 1-2: 1947-1974)

⁶⁴ Ibid, (Volym 1-2: 1947-1974)

⁶⁵ Ibid, (Volym 1-2: 1947-1974)

⁶⁶ Ibid, (Volym 1-2: 1947-1974)

⁶⁷ "Charter of the united nations and statue of the international court of justice", in , San Francisco, 1945, UN ARCHIVE, Chapter I, Article 2(1)(3), 1945.

⁶⁸ Ibid, Chapter V, Article 24(1)(2),1945

menar att ockupationen ses som kvarlevor av kriget. Med konflikten färskt i minnet håller Israel hårt i de territorier som är inom deras jurisdiktion och kontroll. Israels inrikespolitik och utrikespolitik är därmed en reflektion av deras egna miljö och de grannar de delar gränser med.

4.2.3 Västbankens gränser inrikes eller utrikespolitik för Israel?

Jag fortsätter min analys med att använda mig av dokumenten som Dr. Medzini översatt. Min analys började ur ett internationellt perspektiv för att sedan inta ett nationellt perspektiv i en global värld. Nu förs analysen in i diskussionen om hur dessa administrerade områdena bör hanteras av Israel. Texten "*17. Cabinet communique on settlements in the West Bank, 26 July 1974, and statement in the Knesset by Prime Minister Rabin, 31 July 1974.*" (Volym 3:1974-1977) kommer användas till denna del.

Dokumentet innehåller ett tal som beskriver hur Israel bör hantera bosättningar i området som kallas för Västbanken. Premiärminister Yitzhak Rabin gör påståenden om området i Knesset som inte håller ihop logiskt. Rabin menar att det inte ens är en diskussion huruvida Israel har rätten till territoriet Västbanken.⁶⁹ Han menar att det är en självklarhet. Men samtidigt hävdar han att Israeler endast får bosätta sig i de bosättningarna som är tillåtna av regeringen. Han menar att Israelisk lag gäller för dessa människor även om Västbanken inte är Israel officiellt utan att det mycket väl kan vara både Palestinsk eller Jordansk mark. Men trots detta menar han att Israelisk lag gäller. Premiärministern Rabin menar i ovanstående påstående att Israel inte har annekterat dessa områdena. Han menar att bosättningarna befinner sig inom Israelisk jurisdiktion, trots att det uppfattas som utrikespolitik i Israel, eftersom det är områden utanför Israels ursprungliga gränser.⁷⁰

Påståendet ovan är en paradox som inte går ihop. Om en individ är på internationella vatten gäller internationell lag, om en person rör sig in från Tyskland till Polen gäller Polsk lag. Det huvudsakliga argumentet mot Rabins logik är sedvanerätten, en stat skapas där dess

⁶⁹ Medzini, Meron (red.), "*17. Cabinet communique on settlements in the West Bank, 26 July 1974, and statement in the Knesset by Prime Minister Rabin*", 31 July 1974.", "*Israel's foreign relations: selected documents*", Ministry for foreign affairs, Jerusalem, 1947-1974, (Volym 3:1974-1977).

⁷⁰ "*17. Cabinet communique on settlements in the West Bank, 26 July 1974, and statement in the Knesset by Prime Minister Rabin, 31 July 1974.*", Medzini, Meron (red.), "*Israel's foreign relations: selected documents*," 1947-1974, (Volym 3:1974-1977).

lagar utövas. Trots detta gör Rabin påståendet att människorna i bosättningarna är inom Israelisk jurisdiktion men utanför dess territorium. Detta innebär inofficiellt att Rabin och Israel uppfattar bosättningarna som deras egna land. Rabins uttalanden fungerar inte i praktiken och hans påståenden om bosättningarna går inte ihop med några konventioner eller ens hans egna logik i frågan. Det är Israel men inte Israel. Israeler ska kunna bosätta sig där och leva under Israelisk lag men det är inte Israel, samtidigt är det inget annat. Detta är ett argument som visar sig flera gånger i premiärministerns uttalanden och i Israels argumentation kring frågan. Det som identifierades i Watts artikel *““Better than a Thousand Hollow Words Is One Word that Brings Peace: Enforcing Article 49(6) of the Fourth Geneva Convention Against Israeli Settlements in the Occupied Palestinian Territory””* är Israels regeringens argumentation kring att den fjärde Genèvekonventionen inte kan appliceras på territoriet eftersom Palestina inte är en legitim stat och konventionen gäller endast mellan två suveräna stater.

Premiärministern Rabin utför i sitt uttalande en neutral position i frågan för att vänta på vilken kritiken som riktas mot Israel är för att sedan välja vilket håll Israels argumentation ska ta. Antagligen använder han sig av denna tekniken för att kunna välja just den position som har fördelar och nackdelar till den specifika kritiken. Rabin vill ha fördelarna i båda sidorna av ett argument men vill samtidigt inte ta fullt ansvar för området Västbanken. Israel vill vara ansvarig för området administrativt men samtidigt inte ta de negativa konsekvenserna av administreringen. Man vill med sin politik se till att Palestina eller Jordansk mark befinner sig i limbo till Israels fördel. Rabins påstående om att landet, det vill säga Västbanken är deras, är omöjligt att missta genom hans uttalande: “Member of the Knesset, our right to this land is indisputable. That is not what the argument is about. The Knesset is asked today not to divert its mind from its duty.”⁷¹ Detta är mångtydigheten som finns på Knessets sida, att anta och använda politiken i spelet som att det är inrikespolitik när FN vill agera och påstå att det är utrikespolitik. Man gömmer sig bakom suveränitetsprincipen när alla suveräna stater ser på och utför motsatsen när ingen ser. Man

⁷¹“17. Cabinet communique on settlements in the West Bank, 26 July 1974, and statement in the Knesset by Prime Minister Rabin, 31 July 1974.”, Medzini, Meron (red.), *“Israel's foreign relations: selected documents”*, 1947-1974, (Volym 3:1974-1977).

ser till att de administrerade territorierna är inom Israels kontroll utan att fullt ut bosätta hela området.

En reflektion som faller ut av Rabins påstående är att diskussionen kring Palestinsk nationalitet är direkt över och slut om det är förknippat med territoriet de befinner sig på. Han separerar alltså folket från landet. Detta betyder att auktoriteten av MR genom UDHR artikel 15(1) (rätten till en nationalitet) och därigenom artikel 30 som innebär att inget i deklARATIONEN får lov att kränkas av någon stat därmed kränks av Israel.⁷² Tolkningen i UDHR artikel 15 kränks eftersom bosättningarna hotar Palestinsk nationalitet då de båda nationaliteterna har anspråk på samma land. Efter ett antal väpnade konflikter mellan staterna har det lett till att ett land har övertaget, nämligen Israel.

I min analys väljer jag att inte ta ställning till vem som har rätt till vad utan mitt syfte är att istället utreda Västbankens position i ljuset av olika vägledande dokument. Rabin menar i ovanstående genomgångna påstående under not 60, att diskussionen redan är avslutad och att det som har utretts i resolution 242 om att Israel ska dra ur sina trupper ur de ockuperade områdena därmed inte kommer ske.

Om man sätter ovan nämnda tal i samband med Levi Eshkols tal efter sexdagarskriget blir Israels nationella ageranden mer klargjorda. Rabins tal är mer fokuserat på det regionala perspektivet och Israelernas relation till en Palestinsk befolkning och ej som stat. Eshkol väljer att fokusera på Israels plats i ett hotfullt område som handlar om suveräna stater med egna organiserade armeer och institutioner. Eshkol påpekar att det FN har misslyckats med att säkra freden genom fredliga kanaler och att Egyptens före detta ledare Nasser gjorde så att FN:s fredsstyrkor var tvungna att lämna. Detta kan förklara varför Israel som en enhet inte har tillit till FN för att säkerställa dess suveränitet med vad de anser är aggressiva grannar.

⁷² "217 (III) *International Bill of Human Rights A, Universal Declaration of Human Rights*", (UDHR), A/RES/217(III), Article 15(1), s74, Article (30), s77

4.3 “*Israeli Yearbook on Human Rights*”.

Detta är det sista perspektivet jag kommer gå igenom och sedan att analysera. Det innehåller flera små aktörer som författat artiklarna vilka jag kommer undersöka i denna delen. Böckerna IYHR innehåller en rad olika artiklar om Mänskliga Rättigheter i Israel. Artiklarna är grundade i vetenskapliga analyser och metoder. Då artiklarna syftar till liknande och samma dokument som jag själv har valt att analysera kan jag för uppsatsens del jämföra och observera deras slutsatser och jämföra dessa med mina egna.

4.3.1 Kan ens internationell rätt appliceras i Västbanken?

En artikel skriven av Meir Shamgar "The observance of international law in the administered territories" (Volym 1 s 262) ifrågasätter huruvida det ens det går att applicera den fjärde Genèvekonventionen till alla konflikter. Shamgar menar att även om Jordaniens annektering av Västbanken skedde den 24 april 1950 betyder det inte att den bör uppfattas som legitim då endast Storbritannien och Pakistan, vid denna tidpunkten ansåg att det var en godkänd annektering av området.⁷³

Dock anser jag att helheten av argumentet innefattar en logisk felaktighet. Felaktigheten är att Shamgar följer principen om att en annektering av olika territorium endast kan anses vara legitim när FN accepterar annekteringen som rättfärdig. Enligt Resolution 242 anser SC anser att ockupationen eller administreringen av Israel på Västbanken bör uppfattas som illegitim. Resolutionen ifråga menar att gränser endast bör uppfattas som legitima av internationella krafter och inte nationella. Något som direkt från början skulle sätta Israel och Palestina i en svår position i tolkningen av vad som bör anses vara ett land.

Shamgar fortsätter sedan med att påstå att Jordanien under första kriget 1948 har beaktat under internationell rätt kränkt Palestinsk suveränitet. Då den Judiska staten och den

⁷³ Shamgar, Meir, *Israel yearbook on human rights.*, Faculty of Law, Tel Aviv University, Tel Aviv, 1971-, "The observance of international law in the administered territories", (Volym 1 s264)

Arabiska staten skulle skapas kränktes den Arabiska statens suveränitet utan tillåtelse av Jordanien.⁷⁴

Detta är ett påstående som försvarar hela situationen kring hur den fjärde Genèvekonventionen ska appliceras. Eftersom detta skulle kräva att förstå vad invånarna av Västbanken ansåg om annekteringen. Om annekteringen uppfattas som legitim kan konventionen appliceras, om inte, går det inte att applicera konventionen. Detta eftersom enligt UDHR artikel 21 (1, 2, 3) lyder:

- “1. Everyone has the right to take part in the government of his country, directly or through freely chosen representatives.
2. Everyone has the right to equal access to public service in his country.
3. The will of the people shall be the basis of the authority of government; this will shall be expressed in periodic and genuine elections which shall be by universal and equal suffrage and shall be held by secret vote or by equivalent free voting procedures.”⁷⁵

Frågan gällande legitimiteten av annekteringen är huruvida representanterna som skrev under “*Jordanian Annexation of West Bank- Resolution Adopted by the House of Deputies*” ansågs vara legitima representanter för invånarna av Västbanken under artikel 21 (3)(UDHR). Detta ämnet togs upp i the “Arab League” där de olika arabiska länderna har ett råd och diskuterar olika frågor där de fann följande: “to treat the Arab part of Palestine annexed by Jordan as a trust in its hands until the Palestine case is fully solved in the interests of its inhabitants.”⁷⁶ Man fann att de andra Arabiska länderna ansåg att Jordanien är som en inkubator för Palestina och det Palestinska folket för att säkerställa de Palestinska arabernas framtida suveränitet från Israelerna. När detta dokument blev bindande fick Palestinier Jordanskt medborgarskap och full tillgång till social service, rösträtt och jämlikhet inför lagen, något som uppfyller hela artikel 21 i UDHR. Efter 1988 tog Jordanien bort sitt anspråk på området Västbanken och över 1 miljon Palestinska Jordanier blev statslösa.⁷⁷ Enligt Jordaniens kung utfördes detta 1988 för att se till att en

⁷⁴ Shamgar, Meir, *Israel yearbook on human rights*, 1971-, “*The observance of international law in the administered territories*”, (Volym 1 s264-265)

⁷⁵ “217 (III) International Bill of Human Rights A, Universal Declaration of Human Rights”, (UDHR), A/RES/217(III), Article 21 (1, 2, 3), s75

⁷⁶ Blum, Yehuda Z. 29 september 2016. *Will “Justice” Bring Peace?: International Law - Selected Articles and Legal Opinions*. BRILL. s. 230

⁷⁷ August, Nils, Butenschon; Uri Davis; Manuel Sarkis Hassassian (2000). *Citizenship and the State in the Middle East: Approaches and Applications*. Syracuse University Press. 2015, s 211

Palestinsk stat skulle skapas i området. Detta menar Jordaniens kung är anledningen till varför annektering och anspråket på Västbanken skulle avsägas.⁷⁹

Det som identifierats ovan är den viktiga faktorn av människors självbestämmanderätt och rätten att identifiera sig själva. I linje med UDHR artikel 15, är rätten till en nationalitet det centrala för att försöka lösa situationen. Frågan gäller huruvida Palestinierna anser sig själva vara en del av Jordanien. Blir svaret ja på denna frågan gäller den fjärde Genèvekonventionen. Blir svaret nej innebär det att Israel hanterat en grupp människor som inte tillhör en suverän stat. Då är det inte ett säkert att den fjärde Genèvekonventionen kan appliceras. Detta syftar tillbaka till Shamgers artikel. Där i avslutningen menar hen att det inte går att fullfölja allt i den fjärde Genèvekonventionen angående applicering eftersom situationen är mer komplicerad än tidigare. Shamger fastslår att Israel inte har uppnått perfektion när det gäller att hantera dessa territorier, men vad för alternativ finns för att försöka lösa situationen.⁸⁰

4.3.2 Nationell rätt och den fjärde Genevekonventionen.

Det sista dokument från Israel Yearbook on Human Rights (IYHR) är en artikel skriven av Boyd, M, Stephen, och heter "*The applicability of international law to the occupied territories*". Boyd undersöker djupare hur den fjärde Genèvekonventionen specifikt artiklarna 1 och 2 kan appliceras på Västbanken. Han hävdar att experter från International Committee of the Red Cross (ICRC) menar att artikel 1 och 2 fullt ut täcker alla krigstillfällen och därmed gäller även i detta fall.⁸¹

Även om frågan angående legitim suveränitet är öppen och är en viktig faktor i hur applikationen av konventionen bör behandlas, menar Stephen att problemet ligger i att

⁷⁸ August, Nils, Butenschon; Uri Davis; Manuel Sarkis Hassassian (2000). *Citizenship and the State in the Middle East: Approaches and Applications*. 2015, s 211

⁷⁹ "Address to the Nation", in *Kinghussein.gov.jo*, , 2001, <http://www.kinghussein.gov.jo/88_july31.html> [hämtad 30 December 2019].

⁸⁰ Shamgar, Meir, "The observance of international law in the administered territories", "*Israel yearbook on human rights*", (Volym 1 s277)

⁸¹ Boyd, M, Stephen, "The applicability of international law to the occupied territories", "*Israel yearbook on human rights*", Faculty of Law, Tel Aviv University, Tel Aviv, 1971, (Volym 1 s258-259)

ingen vet vem som är "The protecting power" av området.⁸² Trots att Israel, Egypten och Jordanien också har skrivit under fjärde Genèvekonventionen är frågan hårt tvistad om.⁸³ Det viktigaste, enligt Boyds artikel, är att utpeka en ny skyddande makt som ska ta sig an området och har som avsikt att tillvarata båda sidornas intressen så att en tvåsidig avtal kan tecknas.

Ett viktigt ämne som belyses av Boyd är Israels intresse att se till att konventionen inte appliceras. Då menar han kan Jordaniens suveränitet i området expanderas och legitimiteten av Palestiniernas anspråk kan underbyggas mer.⁸⁴ Även om deras egna suveränitet i området avsades av Jordaniens kung 1988 kan en "skyddande makt" nu vara PLO själva, vilket även kungen själv påstod skulle vara suveränen i landet.⁸⁵ Huruvida detta skulle accepteras av Israel är en annan fråga.

Detta scenario anser jag visar på att Jordanien fortfarande politiskt anses ha en legitim röst angående hur Västbanken ska hanteras. Därmed blir då även Israels bosättningar olagliga under artikel 49 i den fjärde Genèvekonventionen.

Boyd tar upp att FN har utfört undersökningar i Västbanken och funnit att Israel använder sig av den fjärde Genèvekonventionen inkonsekvent.⁸⁶ Jag anser att detta iakttagande av Boyd går i direkt linje med det som premiärministern Yitzhak Rabin sade i sitt tal till Knesset. Jag återger det här sammanfattat i egna ord: Använd alltid internationell rätt till Israels egna fördel, annars inte alls. Använd frågan om utrikespolitik när det passar och inrikespolitik när andra kommer för nära.

Frågan till hands är uppenbarligen en svår balansgång mellan hur olika dokument bör hanteras. Hur Israel ska hantera internationella direktiv som SC (resolution 242) och generalförsamlingens direktiv (resolution 181(II)) angående Västbanken. Konflikten

⁸² Boyd, M, Stephen, "The applicability of international law to the occupied territories", *Israel yearbook on human rights*, 1971, (Volym 1 s258-260)

⁸³ Ibid, (Volym 1 s258-259)

⁸⁴ Boyd, M, Stephen, "The applicability of international law to the occupied territories", *Israel yearbook on human rights*, (Volym 1 s258-260)

⁸⁵ "Address to the Nation", in *Kinghussein.gov.jo*, , 2001, <http://www.kinghussein.gov.jo/88_july31.html> [Hämtad 30 December 2019].

⁸⁶ Boyd, M, Stephen, "The applicability of international law to the occupied territories", *Israel yearbook on human rights*, (Volym 1 s261)

mellan extensionen av mänskliga rättigheternas ställning och nationell suveränitet.
Nationell egocentrism och de fundamentala rättigheterna som är i konflikt.

5 Diskussion och slutsats.

Efter att primärmaterialet har undersökts och framställts kommer nu teoretiska perspektiv analysera materialet mer utförligt. Först kommer det framgå vad jag har kommit fram till genom utredningen av primärmaterialet och slutligen tar jag upp vad för problem eller frågor som kan uppstå i diskussionen.

5.1 Diskussion

De olika teoretiska perspektiv som kommer användas i diskussionen kan inte appliceras på samma sätt till IYHR då denna inte är en sammanhängande enhet som de andra två aktörerna eftersom IYHR inte är en politisk aktör. IYHR har som syfte att analysera de politiska enheterna. Deras syfte är att ge sina egna reflektioner på materialet jag använt. Även om IYHR inte är en enhetlig aktör använder jag materialet/böckerna, som ett paraplybegrepp där författarna av de två artiklarna.

Efter att ha undersökt dokumenten resolution 242, resolution 181(ii), fjärde Genèvekonventionen, UDHR och FN stadgan finns det en gemensam nämnare till alla dessa olika dokument. Ur ett teoretiskt perspektiv har alla dessa dokumenten syftet att reglera staters manövrar. Detta fungerar perfekt med det teoretiska perspektivet "The regulatory model" som bygger på att reglera staters möjliga handlingar inom internationella relationer IR. Resolution 242 i linje med FN stadgan vill skapa en hållbar fred i mellanöstern utan militära medel genom att få trupper ur de ockuperade områdena för att uppnå denna freden. Detta är något som Israel inte utfört.

"The regulatory model" vilken i detta fallet innebär att det behövs en centraliserad mekanism och en framtvungade kraft för att begränsa statens handlingar och att se till att alla länder följer resolution 242. Många arabländer accepterar inte Israel som en legitim stat och Israel anser inte att Västbanken eller Palestina är en legitim stat. "The regulatory model" bygger på att om inte det finns en framtvungade kraft såsom en polismyndighet eller militär som överser kommer inte länder fullfölja traktat eller konventioner som

begränsar deras egna handlingar och intressen som stater. Under FN stadgan ska SC, som en centraliserad mekanism i det internationella forumet vara denna framtvungade kraften. Teorin utgår från att lagar eller internationell rätt endast följs om hotet om sanktion finns bakom det. Därmed skulle "The regulatory model" huvudsakliga kritik mot UDHR:s artiklar och fjärde Genèvekonventionens artiklar vara att direktiven inte skulle efterföljas av suveräna länder när det inte finns en äkta sanktion bakom orden som används.

Detta kan förknippas med den kritiken som realism och specifikt new realism har gentemot UDHR och fjärde Genèvekonventionen. Det vill säga misslyckandet att få stater att praktiskt utföra det som staterna har som obligationer till att följa genom artiklarnas direktiv. Detta innebär att orden blir tomma utan någon bakomliggande tyngd.

"The constitutive model" accepterar denna kritik som realism och new realism presenterar mot den internationella rätten. "The constitutive model" menar att det huvudsakliga målet aldrig är att framtvunga stater att följa den internationella rätten genom våld och att acceptera resolution 242 och resolution 181. Det handlar istället om att sakta men säkert få stater att acceptera delar av den internationella rätten och i och med detta inmanövera den in till nationell lagstiftning.

Detta är ett långsiktigt spel för att uppnå bättre resultat där "the constitutive model" skulle peka på Boyd, M, Stephen, :s artikel "The applicability of international law to the occupied territories" som exempel. Där Boyd fastslår att användningen av den fjärde Genèvekonventionen har används inkonsekvent i Västbanken av Israel. Dock är faktumet att Israel fortfarande använder sig av konventionen det centrala. Även om Israel ignorerar delar av konventionen i egocentriska syften har den uppenbarligen en vikt i hur Israel hanterar de ockuperade områdena till viss del. Den tysta effekten som dokumenten har är det viktiga för teorin. Realism och new realism:s kritik fokuserar endast på ytan och det synliga. Det är den normativa effekten dessa internationella dokument har som är det viktigaste medlet för att uppnå en bindande effekt av dokumenten enligt "The constitutive model".

Enligt UDHR ska folket vara den underliggande faktorn till vad som anses vara legitima representanter för ett land. Om invånarna i Västbanken hade som syfte att skriva under

traktatet "*Jordanian Annexation of West Bank- Resolution Adopted by the House of Deputies*" som enar Västbanken med Jordanien då kommer den fjärde Genèvekonventionen kunna appliceras på konflikten på Västbanken. Vare sig Jordanien eller Israel håller med om det. Även om Jordanien har av sagt sin anspråk på området var syftet att se till att PLO skulle bli suveränen i Västbanken och inte Israel.

Israels hantering av den internationella rätten i analysen och dskussionen är väldigt viktig. Genom perspektivet realism blir Israels hantering av dokument som resolution 242 och resolution 181 väldigt tydligt med Knesset som en underbyggda faktor. Genom påståenden gjorda av premiärministern Eshkol visas Israel kritiska hållning till FN. Deras misstroende i att Israel finner att FN och SC har misslyckats i att säkerställa Israels egna suveränitet återstår det endast ett alternativ för självbestämmanderätt. Det är inte i Israels egna intresse att begränsa statens rörelser i relation till deras grannar. Om Israel skulle offra delar av sin suveränitet till mänskliga rättigheternas ställning kan det komma att betyda en försvagad position gentemot sina grannar. En risk Israel inte är villig att ta.

Argumentationen ligger i att FN misslyckas med att reglera Israel. Israel menar att risken finns att FN i framtiden kan komma att misslyckas med att reglera en potentiell fiende till Israels suveränitet och existens som land. Ur ett rationellt perspektiv är det säkrast för Israel som stat att upprätthålla deras nuvarande position i konflikten där de har en absolut fördel gentemot sina grannar. Även om denna position betyder att människors fundamentala rättigheter kränks eller åsidosatts kan Israeler vara lugna. Detta menar jag är anledningen till varför Israel har tilltagit sig ett delvis hårt perspektiv av new realism i appliceringen av dessa dokument.

5.2 Sista svaret på frågeställningen.

Efter att ha analyserat primärmaterialet genom mina applicerade teorier kan jag hävda att Israels politiska gren endast använder de mänskliga rättigheternas ställning i syftet för sin egna suveränitet. Dock kan mänskliga rättigheternas ställning aldrig innebära kritik för Israels egna ageranden nationellt. Detta bevisas av Eshkols och Rabins tal till Knesset.

Israel väljer därmed att inte lägga någon tro på ett internationellt system som misslyckats med att försvara Israel suveränitet vid tidigare historiska händelser. Israel menar att det är bättre att applicera en hård doktrin av realism och new realism för att inte försvaga sin egna position gentemot sina grannar då de i slutändan ändå själva blir ansvariga för deras egna suveränitet. Även om den fjärde Genèvekonventionen bör och kan appliceras på konflikten applicerar och använder Israel endast dess auktoritet inkonsekvent och subjektivt. Något som bevisar det första påståendet om att acceptera mänskliga rättigheternas ställning tills denna hotar Israels nationella intressen.

FN försöker åstadkomma två saker samtidigt. Dels försöker man reglera staters ageranden nationellt utan att blanda sig i alldeles för mycket. FN:s position i frågan har blivit klargjord genom resolution 242 och resolution 181. Fred är den högsta prioriteten genom FN stadgan. Därigenom blir UDHR också en enormt viktig del i hur SC manövrerar i konflikten mellan Israel och dess grannar eftersom FN stadgan reglerar SC makt men nämner MR som en hög prioritet, samt förespråkar samarbete mellan länder.

FN håller både ett lands suveränitet som mänskliga rättigheternas ställning otroligt högt och båda är av största prioritet. FN blir då ett forum för suveräna stater att föra sin talan men samtidigt ett utredande instrument utan praktisk makt. "The constitutive model" visar den tysta effekten som FN och internationella traktat vill uppnå på en högre nivå. Detta bevisas delvis genom att Israel, som en suverän stat, väljer att använda sig av dokumenten. Israel har viss respekt för mänskliga rättigheternas ställning men väljer på grund av nationella intressen att välja bort vissa specifika delar som hotar deras inrikespolitiska och utrikespolitiska realistiska mål.

Detta leder oss till de två sista artiklarna från IYHR som jag valt att använda mig av som en ytterligare reflekterande faktor på dokumenten som används och återkommande refererats till tidigare i uppsatsen. IYHR genom artiklarna "The applicability of international law to the occupied territories" och "*The observance of international law in the administered territories*". Den första skriven av Boyd, M, Stephen, och andra artikeln skriven av Meir Shamgar. Författarna har sina egna åsikter och tankar vilka speglas i artiklarna ovan angående konflikten. Båda dessa författarna har sina egna uppfattningar om vad konflikten vilar på och huruvida den fjärde Genèvekonventionen kan appliceras på

konflikten i sin helhet. Boyd menar att det går att applicera den fjärde Genèvekonventionen till konflikten oberoende av vad Israel eller någon annan enhet har för åsikter om konflikten. Något som inte Shamger direkt håller med om. Han menar att det inte är så enkelt eftersom den enda suveränen i landet innehölls av Storbritannien före 1948 och sedan dess har ingen annan rollen som suverän i Västbanken. Shamger uppfattar Jordaniens annektering av området som icke legitimt och därmed är det inte så enkelt att applicera den fjärde Genèvekonventionen då denna endast appliceras mellan två suveräna stater som har konflikt angående om ett område.

Sammanfattat kan det sägas att alla de tre olika aktörerna värderar MR auktoritet till viss del. Ingen av dem förkastar mänskliga rättigheternas ställning men Israel som en statlig aktör väljer att förkasta delar av dess auktoritet för att säkerställa sin suveränitet i linje med realism. FN:s misslyckande att stoppa sexdagarskriget visar också på Eshkols påstående att FN inte är en trovärdig källa till att säkerställa Israels intresse. Därmed följer Israels ageranden i linje med new realism. Detta menar jag är anledningen till varför Israel inte väljer att följa SC direktiv efter sexdagarskriget eller några direktiv därefter som kan skada deras självbestämmanderätt. FN håller både i suveränitet och mänskliga rättigheternas ställning hårt, men samtidigt menar FN stadgan att det endast är SC som kan kränka ett lands suveränitet. Resolution 242 ska vara detta vägledande dokument, men på grund av en frånvarande framtvungade kraft är inte resolutionen utförd praktiskt som följer i linje med rättspositivism som är nära förknippat med "the regulatory model". Jag hävdar att då det inte finns någon konkret sanktion bakom resolutionen, fullföljs den inte. Även om det inte utförts praktiskt visar artiklarna från IYHR att mänskliga rättigheternas ställning har viss begränsad effekt på den beslutfattande processen då den används inkonsekvent av Israel i Västbanken.

5.3 Slutord

Jag har identifierat några ställen i uppsatsen som hade behövts underbyggas mer i min analys. Frågan om huruvida Jordaniens annektering av Västbanken bör anses vara legitim analyserats på UHDR:s direktiv att alla staters regeringar ska vara demokratiskt valda. Frågan gäller om dessa som accepterade Jordaniens annektering på uppdrag av Palestinierna faktiskt är representanter för Palestinierna. Om detta inte är fallet är det alltså

inte representativt för den generella befolkningen i Västbanken och då bör det absolut inte uppfattas som en legitim annektering och därmed kan inte den fjärde Genèvekonventionen appliceras fullt ut. Däremot om det kan bevisas och det finns underlag för att det bör uppfattas som legitima representanter blir automatiskt den fjärde Genèvekonventionen bindande för territoriet.

Uppsatsen beskriver hur förhållandet mellan det internationella forumet och nationell politik inrikes och utrikes förhåller sig till varandra på den politiska spelplanen. Jag visar med mitt arbete hur komplicerat det internationella forumet är att navigera. De teoretiska perspektiven ger nyans till politiska påståenden och spelet mellan humanitär handling och egocentriska intressen. Egocentriska intressen används inte häri som en nedsättande term. Jag menar att alla länder som "individer" har egna åsikter, tankar, ideer och gör det som behövs för att överleva. Dessa handlingar kan innebära att det inte går hand i hand med internationella traktat, men där "the constitutive model" visar ett intressant perspektiv som antar det anarkistiska systemet men visar ändå på att dokumenten har en normativ effekt även utan direkt sanktion. Jag uppvisar hur Israel som en stat förkastar dessa implementeringar av olika konventioner men ändå gör anspråk på att den har effekt till viss del. En implementering av dokumenten på Israel egna termer. De väljer att ena landets intressen och internationell rätt i en blandning som passar deras egna intressen.

Referenser

"Address to the Nation". in , 2001, <http://www.kinghussein.gov.jo/88_july31.html> [hämtad 30 December 2019].

August, Nils, Butenschon; Uri Davis; Manuel Sarkis Hassassian (2000). "*Citizenship and the State in the Middle East: Approaches and Applications*". Syracuse University Press. 2015

"A/HRC/37/75", in *Ohchr.org*, 2018, <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session37/Documents/A_HRC_37_75_EN.docx> (hämtad 10 December 2019).

Bergström, Göran, Boreus, Kristian (Red.), "*Textens mening och makt, Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*", 3:uppl, Studentlitteratur AB, Lund, 2013

Billig, Miriam, Israel Affairs, "*The Jewish settlements in Judea and Samaria (1967–2008):historical overview*" 2015 Vol. 21, No. 3, 331–347, <http://dx.doi.org/10.1080/13537121.2015.1036552>

Morris, Benny, (2008). *1948: "a history of the first Arab-Israeli war"*. Yale University Press, hämtad 26 december 2019

Blum, Yehuda Z. 29 september 2016. "*Will "Justice" Bring Peace?: International Law - Selected Articles and Legal Opinions*". BRILL.

Björnsson, Gunnar, Kihlbom, Ulrik & Ullholm, Anders, "*Argumentationsanalys: färdigheter för kritiskt tänkande*", 2. [utökade] utg., Natur & kultur, Stockholm, 2009

"Charter of the united nations and statue of the international court of justice""". in, San Francisco, 1945, UN ARCHIVE.

G Dancy & C Fariss, "*Rescuing Human Rights Law From International Legalism and its Critics*", in *Human Rights Quarterly*, vol. 39, The Johns Hopkins University Press, 2017, 1-36

Goldstien, Yossi, "*The Six Day War: the war that no one wanted*" ISRAEL AFFAIRS 2018, VOL. 24, NO. 5, 767–784 <https://doi.org/10.1080/13537121.2018.1505475>

"*Final Record of the Diplomatic Conference of Geneva of 1949*", in, Berne, 1949, Vol.I, Federal political department, Berne.

"*Palestine Termination of the Mandate 15th May 1948*" (PDF). HMSO. 15 May 1948. (hämtad 26 december 2019), Statement prepared for public information by the Colonial office and Foreign office

Legal.un.org, "*Vienna Convention on the Law of Treaties, Concluded at Vienna on 23 May 1969*", 1969, <http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/1_1_1969.pdf> [hämtad 20 December 2019]

Israel.org, <http://www.israel.org/MFA/FOREIGNPOLICY/MFADOCUMENTS/Pages/Documents_Foreign_Policy_Israel.aspx> [hämtad 15 December 2019].

"217 (III). *International Bill of Human Rights A UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS*", New York, 1948, (UDHR), A/RES/217(III), UN ARCHIVE.

"Israel Yearbook on Human Rights, Volume 49 (2019)". 2019, <<https://brill.com/view/title/55295>> [hämtad 29 December 2019].

"IV Geneva convention relative to the protection of civilian persons in time of war of 12 august 1949", https://www.un.org/en/genocideprevention/documents/atrocity-crimes/Doc.33_GC-IV-EN.pdf, 1949 (hämtad 05 december 2019)

Shamgar, Meir, "The observance of international law in the administered territories", *Israel yearbook on human rights*, Faculty of Law, Tel Aviv University, Tel Aviv, 1971, (Volym 1 s277)

"*Israel's foreign relations: selected documents*", Medzini, Meron, (red), in , Jerusalem, Ministry of Foreign Affairs, 1997.

"17. Cabinet communique on settlements in the West Bank, 26 July 1974, and statement in the Knesset by Prime Minister Rabin, 31 July 1974.", Medzini, Meron (red.), "*Israel's foreign relations: selected documents*", Ministry for foreign affairs, Jerusalem, 1947-1974, (Volym 3:1974-1977).

"10 Jordanian Annexation of West Bank- Resolution Adopted by the House of Deputies", "*Israel's foreign relations: selected documents*", Medzini, Meron (red), in , Jerusalem, Ministry of Foreign Affairs, 1982, pp. (Volym 1-2: 1947-1974).

"23 Statement to the Knesset by Prime Minister Eshkol- 12 June 1967", Medzini, Meron (red.), *Israel's foreign relations: selected documents*, Ministry for foreign affairs, Jerusalem, 1947-1974, (Volym 1-2: 1947-1974)

"29 November 1947 Resolution 181 (II) Future government of Palestine, Plan of partition with economic union", A/RES/181(II), 1947, Termination of mandate, partition and independence, UN ARCHIVE

"Resolution 242 (1967)", S/RES/242, New York, 1967, UN ARCHIVE, s8

"suveränitet - Uppslagsverk - NE.se". 2019, <<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/suver%C3%A4nitet>> [hämtad 10 December 2019].

Boyd, M, Stephen, "The applicability of international law to the occupied territories", *Israel yearbook on human rights*, Faculty of Law, Tel Aviv University, Tel Aviv, 1971, (Volym 1 s258-259)

YABLONKA, Hanna, "*Holocaust Survivors in the Israeli Army during the 1948 War: Documents and Memory*", Israel Affairs. Jul2006, Vol. 12 Issue 3, p462-483. 21p, doi 10.1080/13537120600744982

Watts, Bianca, "*Better than a Thousand Hollow Words Is One Word that Brings Peace: Enforcing Article 49(6) of the Fourth Geneva Convention Against Israeli Settlements in the Occupied Palestinian Territory*", Pacific McGeorge Global Business & Development Law Journal. 2011, Vol. 24 Issue 1, p443-472

Bilagor

Bilaga 1

PALESTINE PLAN OF PARTITION. I färg från United Nations Resolution 181.

“29 November 1947 Resolution 181 (II) Future government of Palestine, Plan of partition with economic union”, A/RES/181(II), 1947, Termination of mandate, partition and independence, archives.un.org, Annex A, s 151

